

மலலைக்க!

ஆசிரியர் :- டொமினிக் ஜீவா

விலை
75 ரூபம்

கலை, இலக்கிய மாநக இரதழ்

ஆகஸ்ட் 1976

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

விரசு

உங்களுக்குத் தேவையப்படும் சகலவிதமான
கட்டடப் பொருட்களுக்கும் உபகரணங்களுக்கும்

கட்டடப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாயனம்

உருக்குப் பொருள், ஓடு, சீமந்து, அஃம்பெட்
டஸ் பொருட்கள், டிஸ்ரெம்பர், பெயின்ட்,
பொலிஷ், வாணிஷ், கதவு, யன்னல்களுக்கூத்
தேவையான பிணைச்சல், பூட்டுக்கள், சூனியலறை
மலகூடப் பொருட்கள், பி. வீ. சீ. பைப்புகள்
சிப்போட்-கட்டடத் தொழில், இரும்புத் தொழில்
தச்சுத் தொழில், கமத்தொழில் உபகரணங்களுக்
கும் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

கிளைகள் :

தொலைபேசி

.. கொழும்பு-10 — சிறி சங்கராஜ மாவத்தை	33283 24154
.. களனி — புகையிரத நிலைய வீதி	075/461
.. இரத்தமலகை — மாளிகாவ வீதி	071/7340
.. நித்தம்புவ — வியாங்கொடை வீதி	0335/331
.. கண்டி — 114, கட்டிகாஸ்தோட்ட வீதி	08/3855
.. களுத்தறை — 61, சிறி சரணந்த மாவத்தை	0422/288
.. பதுகை 61, மைலகஸ்தென்ன வீதி	
.. யாழ்ப்பாணம் — 325, சீ பொன்னம்பலம் வீதி	
.. மாத்தறை — 17, புகையிரத நிலைய வீதி	
.. மட்டக்களப்பு — 27, புகையிரத நிலைய வீதி	

கட்டடப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாயனம்

192, சிறிமத் பண்டாரநாயக மாவத்தை

கொழும்பு - 12

தொலைபேசி : 24912

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்- கவியாதிவேய கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டுடன்றும்நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

பதினொருவது ஆண்டு

ஜனவரி
1976 93

**சகலருக்கும் புத்தாண்டு,
பொங்கல் வாழ்த்துக்கள்!**

இலக்கிய நண்பர்கள், ஆர்வலர்கள், விளம்பரதாரர்கள் மற்றும் மல்லிகை மீது பேரபிமானம் கொண்ட வாசகர்கள் ஆகிய அத்தனை பேர்களுக்கும் எமது மனங்கனிந்த புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இப் புதிய வருடத்தில் உங்கள் சகலரினதும் ஒத்துழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உங்களது ஆலோசனைகளையும் ஆக்கபூர்வமான ஒத்துழைப்பையும் மனப்பூர்வமாக கோருகின்றோம்.

அடுத்த இதழ் திக்வல்லைச் சிறப்பிதழாக மலர இருக்கின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தனக்கென ஒரு இலக்கியத் தளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, புதிய புதிய படைப்பாளிகளை நாட்டுக்குத் தந்துதவிவரும் திக்வல்லை ஒரு மறக்கமுடியாத ஊராகி நம் மிடையே உலவி வருவதும் அந்த ஊர் இலக்கியத் களமாக ஓர் இதழில் இடம் பெறுவதும் இதுவே முதன் முறையாகும்.

— ஆசிரியர்

மணக்கீழ் 'மல்லிகை'
கிதை, ரெயர்,
கிவ்வை, கிட்டுரை,
கிடுகிது,
ஏல்லெர் சிங்கிமேர்
கிண்திலுவர்,
ரெளயூப்பல் சிவரே.

மலர்வை

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234- A கே.கே. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

With best Compliments

from

a

Well Wisher

மகாவலி கங்கையின் திசை திருப்பம்

மக்களின் நல வாழ்வுக்குப் புதுக் கட்டம்!

இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்திலேயே ஓர் அபூர்வமான மிகப் பெரிய சாதனை இந்த நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

மகாவலி கங்கை வட முகம் நோக்கித் திருப்பப்படும் ஆரம்பக் கட்டம் பொல்கொல்லையில் இம்மாதம் முதல் வாரத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதை மிகப் பெரும் மகிழ்ச்சியுடனும் மன நிறைவுடனும் நாம் வரவேற்றுப் போற்றுகின்றோம்.

இலங்கையின் சரித்திர கட்டத்தில் இப்படியான ஒரு பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுவது இதுவே முதன் முறையாகும்.

இது இந்த நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதையில் குறிப்பிடத் தக்க முக்கிய சம்பவமாகும்.

இதனால் தரிசாகக் கிடக்கும் பெருவாரியான நிலங்கள் சாகுபடிக்குத் தக்கவையாக்கப்படுவதுடன் நீர் மின்சாரம் கிடைப்பதனால் ஏற்படும் சக்தியைக் கொண்டு பல தொழிற்சாலைகளும் தோன்ற வாய்ப்புகள் ஏற்படமுடியும்.

விவசாய ஆக்க வளமும் தொழில் துறை வளர்ச்சியும் பெரு குவதினால் நமது நாடு தன்னிறைவு பெற்று முன்னேற பல வாய்ப்பு வழிகள் உண்டாகக் கூடும்.

இப்படியான முதற் கட்ட அபிவிருத்தித் திட்டச் சாதனைகளினால் நாடு பூராவுக்கும் உடனடியாக நன்மை கிடைத்து விடும் என நாம் நம்பவில்லை.

இந்த அபிவிருத்தி தொடர் கட்டத் திட்டமாகும்.

நான்காவது நாம் நம்பிக்கையுடன் எதிர் நோக்குகின்றோம்:

ஏனெனில் நாளை தோன்றக் கூடிய சோஷலிஸ சமூக அமைப்பில்தான் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டம் பூரணமாக நாடு நிறைய நிறைவேறும் என்பதும் எமக்குத் தெரியும்.

அந்த நாளையும் இத்துடன் வரவேற்கக் காத்திருக்கின்றோம்.

மல்லிகைப் பந்தவின் விசுவகக் காலகவி

லெ. முருகபூபதி

ஒரு சுறுசுறுப்புள்ள இளைஞன், பொது வேலைகளில் தன் பகுதிகளில் மக்களை ஒருங்கு திரட்டி இயக்கம் நடத்தும் போராளி, பின் தங்கியிருந்த பிரதேசப் பரப்பில் தனது வருகையாலும் இலக்கிய இயக்கத்தில் தன்னையும் ஒர் உறுப்பாக இணைத்துக் கொண்டதினால் ஏற்பட்ட பரந்த பொறுப்புணர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு வளர்ந்து வரும் எழுத்தாளன், நல்ல நண்பர்களுக்கு நல்ல இதய சுத்தியான நண்பன், முற்போக்கு இயக்கத்தின் வெகு ஜனக் கடமைகளைப் புரிந்து கொண்டு பணியாற்றும் தோழன். இவை அத்தனையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு இயங்கி வருபவர்தான் திரு. லெ. முருகபூபதி அவர்கள்.

நீர்கொழும்பைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டு அங் கேயே வாழ்ந்து வரும் முருகபூபதி மல்லிகை கண்டெடுத்த நல்ல எதிர் காலத் தகைமையுள்ள எழுத்தாளர்.

அதிகம் பேசித் தம்பட் டமடிக்காமல் - இன்றைய இளம் எழுத்தாளர் பல ரிடமுள்ள பலவீனங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் மௌன மாக இருந்து தனது பகு திக்கும் பொதுவாக

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் கொண்டாற்றி வருபவர்.

இவர் பிரபல தமிழக எழுத்தாளர் ரகுநாதன் அவர்களின் மிக நெருங்கிய உறவினர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

கொழும்பிலும் நீர்கொழும்பிலும் மாதத்துக்கு ஒரு தடவை யேனும் இவரைச் சந்திப்பதில் தவறமாட்டேன். நல்ல உழைப் பாளி. மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் பம்பரம் போலச் சுழன்று இயங்கி வருபவர்.

சமீபத்தில் இவர் எழுதி வெளிவந்த 'சுமையின் பங்காளிகள்' சிறுகதைத் தொகுதி முன்னுரையில் தன்னை இலக்கிய உலகத் துக்கு அறிமுகப் படுத்தியதே மல்லிகை தான் என நன்றியுணர் வுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வார்த்தைகள் அவரைப் பொறுத் தவரை தேவையற்றவை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

யாரும் நம்பிச் சிநேகம் வைத்துக் கொள்ளத்தக்க சகல சிறப் புப் பண்புகளும் இவரிடம் குடிகொண்டுள்ளன. சமீப காலத்தில் நமது நாட்டில் மிக வேகமாக எழுத்துத் துறையில் முன்னுக்கு வந்துள்ள இவர் நீர்கொழும்பின் பெயரையே இலக்கிய வட்டா ரத்தில் முழுக்கப் பதித்து விட்டார்.

மல்லிகைப் பந்தவின் கீழ் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகமான முதன் முதல் நூலே இவரது சிறுகதைத் தொகுதிதான் என்பதையும் இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

சிங்கிள் அய்த்மதோவ் மனித உணர்வுகளின் சிற்பி;

ஜகதீஷ் விபாகர்

‘அன்னை பூமியே, ஸுவங்குல் காஸிம் போன்ற மனிதர்கள் அழிந்துபட்டபோது மலைகள் ஏன் விழுந்து விடவில்லை. வாஸிகள் ஏன் பொங்கி வழியவில்லை, உலகம், ஆரம்பகாலம் அதாட்டு இத்தகைய மனிதர்களால்தான் வாழ்ந்து வருகின்றது. இவர்கள்தான் உலகுக்கு உணவளித்தனர். இவர்கள்தான் உலகை வளமாக்கினார்கள். யுத்தகாலங்களில் உலகைப் பாதுகாத்தவர்களும் இவர்களே. கரங்களின் உதவி கோரப்பட்டபோது அதற்கு முதலில் பதிலளித்தவர்களும் இவர்களே. இவர்களது அழைப்பின் பலனை பயனடைந்தவர்கள்தான் எத்தனை பேர். எத்தனை அதிகமான வயல்கள் உழுது விதைக்கப்பட்டன. எத்தனை அதிகமான தானியங்கள் கதிரடிக்கப்பட்டன. இவர்கள் தங்களைப் பின்பற்றிய மனிதர்களது உழைப்பினால் ஆயிரம் மடங்கு சிறப்புப் பெற்றனர். எத்தகைய அளவு ஆனந்தத்தைத்தான் இவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். அன்னை பூமியே உண்மையைச் சொல்; மக்கள் யுத்தங்களின்றி வாழ முடியுமா?’ இவ்வாறுதான் தமக்கு மனிதகுலத்தின் மீதுள்ள உண்மையான நேசத்தையும் யுத்தத்தின் மீதுள்ள பெரு வெறுப்பையும் சிங்கிள் அய்த்மதோவ் திட்டிக் காட்டுகிறார். அன்ட்ரி லூர்மர் கூறியது போல் சிங்கிள் அய்த்மதோவ் சமாதானத்தின் சீழுத்

தாளர், அவரது எழுத்துக்கள் ஆனந்தத்தின் மீது மனிதனுக்குள்ள உரிமைக்கு அற்புதமான தோர் பாதுகாப்பு. அற்புதப் படைப்பு

1928 டிசம்பர் 12-ல் கிர்க் லியாவில் உள்ள டேல்ஸில் தொரெகுல் அய்த்மதோவுக்கும் நகியா அய்த்மதோவுக்கும் பிறந்த சிங்கிள் அய்த்மதோவ் வாழ்க்கையில் ஏராளமான கஷ்டங்களுக்கு வெற்றிகரமாக முகம் கொடுத்த பின்னர் சில சிறுகதைகளுடனும் ‘நேருக்கு நேர்’ என்ற குறுநாவலுடனும் தமது இலக்கியப்பணியை ஆரம்பித்தார். இக்குறுநாவல் மனிதனில் உள்ள உண்மையான மனிதப் பண்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. இதன் கதாநாயகன் இஸ்மாயில் ராணுவத்திலிருந்து தப்பியோடி தனது மனைவியிடம் ரகசியமாக வருகிறான். பின்னால் தான் இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் சமூகத்திற்கு வேண்டப்படாதவனாகிறான் என்பதை உணர்கிறான்.

மறுபுறத்தில் தனது மகனின் துணையுடன் அடிக்கடி தனது கணவனைக் காப்பாற்ற முயலும் அவனது மனைவி, இஸ்மாயில் பதுங்கியிருக்கும் இடத்தை நோக்கி வருகிறான். தனது கணவன் தன்னைச் சுட்டுக் கொல்லுவான் என்பது குறித்து இந்தப் புத்திசாலிப் பெண் கவலைப்பட

வில்லை. ஆனால் அவள் ஒரு மனிதாபிமானியாக, அனைத்துக்கும் மேலாக ஒரு தேசபக்தையாகத் திகழ்கிறாள். அய்யத்தமதோவ் இஸ்மாயிலின் மனைவியான செய்தேயை மிக ஆற்றலுடன் தீட்டிக் காட்டுகிறார். மாபெரும் தேசபக்த யுத்தம் குறித்து எழுதப்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களின் அற்புதமான பாத்திரங்களுள் இதுவும் ஒன்றெனக் கருதப்படுகிறது.

'ஐமீலா' என்ற நாவல் அவரது அற்புதமான படைப்பு என்று கூறப்படுகிறது. மூத்த தலைமுறையினர் விதிக்கும் தனிகளையும் குலபதியின் கீழான வாழ்க்கை முறையையும் அச்சமின்றி மாற்ற முடியாத அளவுக்கு உடைத்தெறியும் ஒரு இளம் பெண்ணைப் பற்றிய கதை தான் 'ஐமீலா'. போர்வீரன் ஒருவரின் மனைவியான ஐமீலா இளமையானவள், அழகானவள், இயற்கையளித்த பெரும் பரிசுத்தனது கணவன் இறந்து போனான் என்பதை அறிந்ததும் அவள் ஒண்டிக்கட்டையாக வயலில் அறுவடை வேலைகளில் ஈடுபடுகிறாள். அவளுடைய மைத்துனன், மாமன், மாமியும் அவளைத் தங்களுக்குள் அடிமைப்படுத்தவும் அவளது உணர்வுகளை மழுங்கடிக்கவும் முயலுகிறார்கள். இதற்கிடையில் யுத்தத்தில் ஊனமுற்ற அதே நேரத்தில் அறிவு நிரம்பிய தானியர் என்பவரின் அறிமுகம் அவளுக்குக் கிட்டிகிறது. அவன் மீது காதல்கொண்ட அவள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறுகிறாள். பாரம்பரியங்களிலிருந்தும் பழமைகளிலிருந்தும் எழும் முரண்பாடுகள் ஐமீலாவில் அழகாக அய்யத்தமதோவினால் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால்தான் இதை உலகின் அதி உன்னதமான காதல் கதை என்று லூயிஸ்

அராகன் வர்ணித்துள்ளார் போலும். ஏனெனில் மனிதனது மாபெரும் தார்மிக வெற்றி என்னவெனில் ஐமீலாவும் தானியரும் ஒருவரை ஒருவர் காதலிப்பது போன்று காதலிக்கக் கூடிய திறமைதான்.

அய்யத்தமதோவ் எழுதிய 'பெறவும், இழக்கவும்' என்பது காதலும் சோகமும் நிரம்பிய கதையாகும். இதில் இலீயாஸ், அஸெல், பாய்தெமிர் ஆகியோரின் சோகமயமான வாழ்க்கையை அய்யத்தமதோவ் மிக ஆழமாகச் சித்தரிக்கிறார். மனைவியின் நடத்தையில் சந்தேகம் கொண்ட இலீயாஸ் தனியாக வாழ்கிறான். தனது கணவனைப் பிரிந்து செல்லும் அஸெல் தன் மகனையும் தன்னுடன் கொண்டு செல்கிறாள். பாய்தெமிர் எந்தவித கய நலமுமின்றி அஸெலையும் சமத்தையும் பொறுப்பேற்கிறான். இறுதியில் அஸென்னதும் சமத்தினதும் வழியில் தாம் நிற்கப் போவதில்லை என்று பாய்தெமிரும் இலீயாஸும் தீர்மானிக்கின்ற பொழுது அய்யத்தமதோவ் கதையை மிகவும் உச்சக் கட்டத்திற்குக் கொண்டு செல்வதை நாம் காண்கிறோம்.

இலக்கியப் பணியில் மைல்கல்

'முதல் ஆசிரியன்' என்ற நாவல் அய்யத்தமதோவின் இலக்கியப் பணியில் மற்றொரு மைல்கல்லாகும். அது ஒரு கிராமத்துப் பெண்ணைப் பற்றிய கதையாகும். துய்ஷானின் அயராத உழைப்பின் காரணமாய் அல்தினாய் ஸுலைமனோவா விஞ்ஞானப் பேரவையின் உறுப்பினராகிறாள். இளைய தலைமுறையினருக்கு கல்வி போதிக்க துய்ஷான் எடுக்கும் முயற்சிகள் வழக்கத்துக்கு மாறானவையாக இருக்கின்றன. எனவே செல்வந்தர்கள் மூர்க்கத்

தனமாக இதை எதிர்க்கின்றனர். ஆனால் லெனினவர்களை லட்சிய நாயகனாகக் கொண்டதனால் தான் துய்ஷான் தன்னலமின்றிப் பணியாற்றுகிறார். தமது பாதையில் தோன்றிய இன்னல்களையும் தடைகளையும் இன்முகத்துடன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அதனால் தான் அய்த்மதோவின் முயற்சியால் டேல்ஸில் துய்ஷனுக்கு ஒரு ரூபகச் சின்னம் எழுப்பப்பட்டது.

அய்த்மதோவின் 'குல்ஸாரி' யில் 'கிழட்டுக் குதிரையும் கிழவனும்' என்ற வாக்கியம் மட்டுமே தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாவலில் அய்த்மதோவ் படைத்த பாத்திரமான தனபாய், மிக நேர்மையானவனாக கடுமையான உழைப்பாளியாக அதே நேரத்தில் தனது சுயகௌரவத்துக்குப்

பங்கம் விளைவிக்கும் எவனையும் கொல்லத் துணிகின்ற மனிதனாகத் தென்படுகிறான். தனது குதிரையான குல்ஸாரியை மிக அன்போடு கவனிக்கிறான். தான்திரும்பி வந்த பின்னர் குல்ஸாரி கூட தனது எஜமானனை ஏமாற்றி விடவில்லை. தமது கிழட்டுப் பருவத்தில் கூட தனபாயும் குல்ஸாரியும் தமது வழியில் குறுக்கிடும் சகல தடைகளையும் துணிவுடன் எதிர்கொள்கின்றனர்.

'ஓட்டகத்தின் கண்' என்ற படைப்பு அபாகீர், கவிமா ஆகியோரின் மீது மமால் காட்டும் எதிர்ப்பின் அற்புதமானதோர் சித்திரமாகும். அனூக்ஹாயிலுள்ள கன்னி ஸ்தெப்பி நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்யும் உணர்வுகளினால் எப்பொழுதுமே தூண்டப்பெற்று வந்த கமால் கடுமையாக உழைக்கிறான். அவன் தன்

- ★ தரமான அச்ச வேலைகளுக்கு
- ★ கவர்ச்சியான அட்டைப் பெட்டிகளுக்கு
- ★ வியாபார நிறுவனங்களின் பல வர்ண விளம்பர வெளியீடுகளுக்கு

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

விசயா அழுத்தகம்

209, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு - 12.

தொலைபேசி: 32816

னோடு வழக்கமாக உழைப்பவர்களிடமிருந்து எப்பொழுதுமே மாறுபட்டிருக்கின்றனர். அவர்கள் தமது கடமைகளில் விஸ்வாசமாக இல்லை என்பது அவனது எண்ணம். ஆனால் ஒரு இளம்பெண்ணின் வருகை அவனது வாழ்க்கைப் பாதையை மாற்றியமைக்கிறது. அவனது சிந்தனைகளில் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. பண்பாட்டின் பகைப்புலம் அற்ற காரணத்தினால் அபாயக் கமலை எதிர்க்கிறான். மற்ற வகையில் அவன் நேர்மையானவன். கடுமையான உழைப்பாளி.

வாழ்க்கையின் மதிப்பார்ந்த பகுதிகள்

‘வெள்ளைக் கப்ப’ லில் வரும் சிறுவனான தனது கதாநாயகனை அய்த்மதொவ் கொன்றுவிடுகிறார். கொடுமிக்க ஒரொஸ்குல் என்பவளின் கொடுமைகளைத் தாங்கமாட்டாத இந்த ஏழுவயதுச் சிறுவன், அடுத்த பிறவியில் ஒரு மீனாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று கனவுகண்டுகொண்டே ஆற்றில் விழுந்து இறக்கிறான். வாழ்க்கையின் இன்னல்களிலிருந்து இவ்வகையில் தப்புவது குறித்து சில விமர்சகர்களால் விமர்சிக்கப்பட்டது. ஆனால் ‘வெள்ளைக் கப்ப’ லில் சிறுவன் இறப்பதாகக் காட்டப்படுவதன் மூலம் தீமைகள் வெற்றியடைவதன் அர்த்தமாக நான் காணவில்லை. ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட குறிக்கோளானது இணங்க முடியாத அளவில் தீமைகள் ஒதுக்கப்படுவதன் மூலமாகவும் கதாநாயகனின் மரணத்தின் மூலமாகவும் பின்பற்றப்படுகிறது. ஆம் அச் சிறுவன் இறக்கிறான். ஆனால் அய்த்மதொவ் கூறியதைப் போன்று அவனது தார்மீக, ஆன்மீக

வெற்றிகள் வாழுகின்றன; உண்மையில் அவரது இதர நாவல்களைப் போன்று இதுவும் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இடையிலான ஒழுக்கத்துக்கும் சூழ்ச்சிக்குமிடையிலான மனிதப் பண்புக்கும் காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்குமிடையிலான, திறமைக்கும் திறமையின்மைக்கும் இடையிலான கூர்மைமிக்க முரண்பாட்டினை வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம்.

மனித உரிமைகளினதும் உலக சமாதானத்தினதும் நம்பிக்கை மிகுந்த இயக்கம்தான் அய்த்மதொவ். யுத்த வெங்கள்களாற்ற உலகை பதட்ட நிலைகளாற்ற நிலைகளை அவர் விரும்புகிறார். மனிதகுலம் சமாதானத்துடனும் சந்துஷ்டியுடனும் வாழுவதாக, இந்தக் கருத்து நிபூ யோர்க்கில் அய்த்மதொவ் அளித்த டெலீவிஷன் பேட்டியில் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் அவர் கூறுகிறார்: ‘மனிதன் ஒருமுறைதான் வாழ முடியும். மனிதன் உடல், ஆன்மீக பக்குவநிலை பெற்ற காலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவன் பிரக்ஞாபூர்வமான உலகை அமைத்த அதன் அர்த்தத்தைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்; அவன் தன்னைப் பூரணப்படுத்திக் கொண்டு, வாழ்க்கையில் தான் ஏற்ற பயணத்தை அவன் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஒரு மனிதன் இத் தியாகங்கள் அனைத்தையும் செய்ய முடியுமா? அவன் குத்துச்சண்டை வீரனைப்போல குத்துக்களைக் கொடுத்துக் கொண்டும் வாங்கிக் கொண்டும் இருப்பவனைப்போல் எந்நேரமுமிருக்க முடியுமா?’ இந்த உலகில் சமாதானத்துடன் வாழ்வதற்கான மனிதனது ஆவலை எது நன்கு வெளிப்படுத்தும்?

MR. MOON

சுமங்கலம்

Alagu Subramaniam

மின் டி மூன்

தலைமுடிவார்ச்சி: நாடகபதிநாதன்

‘ஏன்? என்ன நடந்தது? எதற்காக அப்படிக்கேட்கிறீர்கள்?’ என்று ஹரல்மூனைக்கேட்டேன்.

‘மின் எதற்காக அவன் என்னையே வெறித்துப் பார்க்கவேண்டும்?’

‘யார்?’

‘அதோ, அங்கிருக்கும் வேசிமகன் தனது கடனானியைப் பார்ப்பது போல என்னை வெறித்துப் பார்க்கிறான்’

‘அவர் ஏதும் கெட்ட நோக்குடன் பார்ப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சிலபொழுது அவர் எங்களைச் சந்திக்க விரும்பலாம்’ என்றேன்.

‘அவரை இங்கே கூப்பிடுங்கள்’ என்றார் டெமிற்றியஸ்.

அந்த மனிதர் ஒரு பைந்து பியரையும் எடுத்துக் கொண்டு எங்கள் மேசைக்கு வந்தார். கதிரையில் அமர்ந்துகொண்டே தன்னை ஹென்றி நிக்கல்சன் என்று அறிமுகப்படுத்தினார்.

‘நான் மேச்சன்ட், இவர் மூன். அவர் பப்பட்டாபெளவஸ், வேறு வார்த்தைகளில் அழைக்க

கவேண்டுமாயின் ஹரி, ஹரல்ட், டெமிற்றியஸ் என்று கூறலாம்’ என்றேன்.

‘உங்களைச் சந்தித்ததில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்’ என்றார்.

‘நீர் முறைகேடாக நடந்து கொள்ள விரும்புகிறீரா?’ அந்தப் புதிய மனிதரைப் பார்வையால் ஊடுருவிக் கொண்டே ஹரல்ட்மூன் கேட்டார். அவர் அமைதியாக ஒரு மிடறு பியரை உறிஞ்சிக்கொண்டு.

‘இல்லை, ஏன் அப்படிக்கேட்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டார்.

‘ஏனென்றால் உமது பார்வை அப்படியிருந்தது’ என்றார் ஹரல்ட்மூன்.

‘நான் அப்படியேதும் தவறான நோக்குடன் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் புத்தகங்கள், ஓவியங்கள் என்பவற்றைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டபோது உங்கள் மூவரையும் சந்தித்துக் கதைக்கவேண்டுமென்ற பேரவா ஏற்பட்டது’ என்றார்.

ஹரல்ட் மூன் திடீரென்று எழுந்து அவரைத் தழுவிக்கொண்டு, ‘எப்படியிருக்கிறீர்கள்

ஒரு பைந்து பியர் அருந்துங்க
ளேன். என்று மிகுந்த அன்பாக,
ஆதரவாகக் கேட்டார்.

*நான் உங்கள் புவருக்கும்
மது வாங்கித் தரப்போகிறேன்*
என்றார் நிக்கல்சன்.

*இல்லை நான் வாங்கித் தரு
கிறேன்* என்றார் மூன்.

யார் மது வாங்குவதென
அவர்கள் சச்சரவிட்டுக்கொண்டி
ருக்கும்போது ஹரல்ட் மூனின்
வினோத நடவடிக்கைகளை அவ
தானிக்கும்படி நான் டெமிற்றி
யசிற்குச் சாடைகாட்டினேன்.
பின்னர் பெருமூச்சு விட்டபடி
டெமிற்றியசின் அருகே அமர்ந்
தேன். மதுச்சாலை மூடும்ரை
குடித்துக் கொண்டிருந்தோம்.
பின்னர் உணவருந்தச் சென்
றோம். ஹரல்ட்மூனும் ஹென்றி
நிக்கல்சனும் இணை பிரியாத
தோழர்களாகிவிட்டார்கள். எங்
களெல்லோருக்குமாகச் சேர்த்து
ஹரல்ட்மூன் பணம் கொடுத்தார்.
பின்னர் ஹென்றி நிக்
கல்சனை மீண்டும் சந்திப்பதற்
கான ஒழுங்குகளைச் செய்துவிட்டு
என்னுடன் வந்தார்.

*நான் அந்த ஓவியங்களை
எடுத்துச் செல்லப்போகிறேன்*

*அவைகளை விற்கவேண்டு
மென்றுதானே என்னிடம்
தந்தீர்கள்*

*ஆம், ஆனால் வோக்கர்
அவற்றை ஒருமுறை பார்க்க
வேண்டுமாம். பார்த்தபின் திரும்
பக் கொண்டுவந்து தருகிறேன்*

இப்படித்தான் மூன் நடந்து
கொள்வார். முன்னொருபோதும்
அறிந்திராத பெயர்களையெல்
லாம் கூறுவார். ஆனால் அவர்
கள் யாரெனக் கூற முயற்சிக்
கவே மாட்டார். எவரும் இவை
பற்றிய மேலதிக விபரங்கள்

கேட்பதில்லை. அவர்கள் மூனின்
வாழ்க்கையில் குறுக்கிட்ட
யாரோ மிக அவசியமான மனி
தர்கள் என ஏற்றுக்கொண்டே
யாகவேண்டும். இதுபற்றி எவ்
வித மறுப்போ ஆராய்வுகளோ
மேற்கொள்ளவே கூடாது.

*இன்று மாலையே கொண்டு
வந்து தருகிறேன்*

ஹரல்ட் அன்று மாலை வந்து
எம்மை வெளியே அழைத்துச்
செல்லவிருப்பதாக ஹெலனிடம்
கூறியபோது அவள் மிகவும்
மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

அவர் இப்போ எங்கே?

*அவர் வோக்கரைக் காணச்
சென்றுவிட்டார்*

வோக்கர் என்பவர் யார்
எனக் கேட்கும் வகையில் ஹெல
னின் முகம் மாறுபடுமென எதிர்
பார்த்தேன். ஆனால் அவளு
டைய முகத்தில் எவ்வித மாறு
தையும் காணமுடியவில்லை.
அவளுடைய கண்கள் பிரகாச
மடைந்திருந்தன.

*நீங்கள் மிக மகிழ்ச்சியுடன்
காணப்படுகிறீர்கள்* என்றேன்.

*இன்றைய மாலைப்பொழு
தைக் ஹரல்ட் மூனுடன் கழிக்
கப்போகிறோமென்பதை எண்
ணும்போதே மகிழ்ச்சியாக இருக்
கிறது* என்றாள்.

ஏன்? என்று கேட்டேன்.

*அவர் மிகவும் சுவாரஸ்ய
மான மனிதர்*

*அவர்மேல் என்னைப் பொரு
மைகொள்ளச் செய்கிறீர்களா?*

*ச்சீ, அப்படியெல்லாம்
சொல்லாதீர்கள் ஆனால் அவரு
டைய நடத்தை மிகவும் சுவர்ச்
சிகரமானதென்பதை நீங்கள்

ஏற்றுக்கொண்டேயாகவேண்டும்
அன்பரே'

'பெண்களிடம் மட்டுந்தான்
அவர்கவர்ச்சியாக நடந்து
கொள்கிறார்' என்றேன்.

'அந்தப் பெண்களில் நானும்
ஒருத்தியாக இருக்கலாம். உங்க
ளுடைய வேறெந்த நண்பருக்கும்
இப்படியான நல்ல குணங்கள்
அமையவில்லை. ஒரு காதற் காவிய
யத்தின் சதாநாயகனைப்போல்
அவர் நடந்துகொள்வார். இப்
படியான வியத்தகு மனிதர்கள்
புத்தகங்களில் மட்டுமே வரு
வார்கள்.

'பெண்களுடன் மென்மையா
கக் கைகுலுக்குவது, அவர்களு
டைய சோட்டைக் காவுவது,
அவர்களுக்கு மலர்ச் செண்டுகள்
வாங்கிக் கொடுப்பது போன்ற
செயல்கள்தான் வியத்தகு மனி
தர்களைச் சிருஷ்டிக்கின்றனவோ'

'ஆம் இவைகளும், இவை
போன்ற இன்னும் சில செயல்
களும்தான் இவர்களைச் சிருஷ்
டிக்கின்றன'

'உன்னை நான் பார்த்துக்
கொள்கிறேன்'

'அப்படியென்றால் என்னைக்
கைவிட்டு விடுவீர்களென்று
அர்த்தமோ?'

'வாயை மூடி நாயே'

'நீங்கள் என்ன சொல்லுகி
றீர்கள்?' ஹெலன் கீச்சிட்ட
குரலிற் கேட்டாள். பின்னர்
கைகளை அகல விரித்துக்கொண்டு
என்னை நோக்கி வந்தாள். எனது
தலைமுடியைப் பிடித்து விடுவா
ளென்று பயந்தேன். கோபமு
றும் போதெல்லாம் அவள் இவ்
வாறு பயங்கரமாக நடந்து
கொள்வாள்.

'இல்லை, ஒன்றுமில்லை, ஒன்று
மேயில்லை, நான் எதுவுமே சொல்

லவில்லை' எனது குரல் பயத்தி
னால் உடைந்து ஒலித்தது.

ஹரல்மூனின் கூரிய விழிகள்
ஹெலனிடமிருந்து என்னைக் காத்த
தன. அவள் மூளை வரவேற்கச்
சென்றாள். அவர்கள் முன் அறையி
ல் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது
நான் அறையிலிருந்த புத்தகங்
களைச் சீர்செய்தேன். பின்னர்
மற்றையோருடன் சேர்ந்து
வெளியே போவதற்குத் தயா
ரானேன்.

அன்று மாலை ஆரம்பத்தில்
ஹரல்மூன் சாதாரணமாகவே
நடந்துகொண்டார். நேரம்
போகப் போக, மதுவெறி ஏறிய
பின் பிரச்சனை ஆரம்பமாயிற்று.
வழமையாக அவர் பரிசாரகர்க
ளுடன் சேர்ந்து கூத்தடிப்பார்.
'குறுக்கேயுள்ள இந்த மேசை
யைத் தாண்டிவிட்டால் நானும்
உங்களில் ஒருவனாகிவிடுவேன்'
என்று அடிக்கடி கூறுவார்.
ஆனால் வெறியேறியபின் ஆளே
மாறிவிட்டார். தன்னைக் கௌர
வமாக நடாத்தும்படி அவர் பரி
சாரகனை எச்சரித்தார். அவர்
கோபத்துடன் எச்சரித்ததும்
அவன் அதனைப் பொருட்படுத்தா
து சிரித்துக்கொண்டு சென்
றான்.

மதுச்சாலையிலிருந்து வெளியே
றினோம். நன்றாக நேரம்
போய்விட்டது. ஒருசில உணவுச்
சாலையகளை திறந்திருந்தன.
சோஹோவின் பின்புறச்சாலையில்
அமைந்திருந்த சிறிய உணவுச்
சாலையொன்றினுள் பிரவேசித்
தோம்.

'இங்கெல்லாம் பூனை இறைச்
சியே பரிமாறுவார்கள், என்ன
செய்வது வேறு நல்ல கடைகள்
எதுவும் திறந்திருக்கவில்லையே'
என்றார் ஹரல்மூன்.

'பூனைகளைப்பற்றி ஹரல்மூ
னின் மனதில் சிக்கலான

தோற்றப்பாடொன்று உள்ளது. அவர் வினையாட்டாகச் சொன்னதை நம்பிவிடாதே' என்று ஹெலனின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு கூறினேன்.

'நான் பகிடியாகச் சொன்னேன். ஹரியும் நானும் பல தடவைகள் இங்கு சாப்பிட்டிருக்கிறோம். மிக அருமையான உணவுவகைகளே இங்கு பரிமாறப்படுகின்றன' என்றார் ஹரல்ட் மூன். ஹெலன் இந்த விளக்கத்தின் பின் திருப்தியுடன் ஒரு கையினால் ஹரல்ட் மூனையும் மறுகையால் என்னையும் அணைத்தவாறு நடந்தாள்.

ஹரல்ட் மூன் சுற்றிலும் ஒரு முறை பார்த்தார். திடீரென்று அவருடைய முகம் விகாரமடைந்தது.

'வேசி மகள், இந்த வேசி மக்களையெல்லாம் கொன்றுவிடப்போகிறேன்' என்றார் பற்களை நெருடிக்கொண்டு.

'ஏன், என்ன நடந்தது?' என்று பதறிக்கொண்டே கேட்டேன்.

'என்ன சனியனுக்கு இந்த வேசிமகள் என்னை முறைத்துப் பார்க்கவேண்டும்?'

அவரை ஒருவாறு அமைதிப்படுத்தி உள்ளே அழைத்துச் சென்றேன். மதுச்சாலைகளிலிருந்து திரும்பிய பலரால் அந்தச் சிறிய உணவுவிடுதி நிறைந்திருந்தது. நாங்கள் சிறிது நேரம் கடையினுள் சுற்றி நடந்தோம். இறுதியில் சைப்பிரஸ் பரிசாரகியொருத்தி எங்களுக்கு ஓர் இடம் ஒதுக்கித்தந்தாள். முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒருவருடன் அந்த மேசையை நாங்கள் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அந்தப் புதியவருடன் அமர்ந்து கொள்ள ஹரல்ட் மூன் முதலில்

மறுத்துவிட்டார். ஆனால் பின்பு ஒருவாறு அதற்கு இசைந்தார்.

ஹரல்ட் மூனின் அருகில் ஹெலனும், அந்தப் புதிய மனிதரின் அருகில் நானும் அமர்ந்து கொண்டோம். வேகவைத்த இறைச்சியும், சோறும் சாப்பிட்டோம். அந்தப் புதிய மனிதர் ஹெலனுடன் ஏதோ பேசினார். இதனை விரும்பாத ஹரல்ட் மூன் முள்ளுக்கரண்டியைச் செங்குத்தாக இறைச்சியில் நிறுத்தியவாறு அந்தப் புதியவரை வெறித்து நோக்கினார். ஆனால் ஹெலனும், அவரும் சம்பாஷணையில் ஒன்றிவிட்டார்கள்.

யுத்தம்பற்றி ஆரம்பித்த அவர்களுடைய பேச்சு கம்ப்யூனிசம் பற்றிய விவாதத்துக்கு வந்தது. அந்த மனிதன் சோவியத்தின் எதிரியாக விருந்தான். ஹெலனோ கம்ப்யூனிசத் துண்டுப் பிரசுரங்களிலிருந்து பல மேற்கோள்களை எடுத்துக்காட்டி அவனைத் திறைடித்து அரிவாள் சம்மட்டிக்காக வாதிட்டாள். ஹரல்ட் மூன் முள்ளுக்கரண்டியிலிருந்து கையை எடுத்து கதிரையை இறுகப் பற்றிக்கொண்டார். நாங்கள் கோப்பி அருந்தத் தயாரானோம். அந்தப் புதிய மனிதன் தனது உணவை முடித்துக்கொண்டு எழுந்து ஹெலனை வெறித்து நோக்கியவாறு.

'நீ ஒரு வடிக்கட்டிய பேச்சி' என்றான்.

அவன் அதனைச் சொல்லியவாய் மூடுவதற்குள் ஹரல்ட் மூன் தனது கதிரையைத் தூக்கி அவனை விளாசினார். 'ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து, எங்கள் முன்னால் அவளைப் பேச்சியின்று சொல்வதற்கு உனக்கு என்ன துணிச்சலிருக்கவேண்டும்' என்று கூறிக்கொண்டே அவனுடைய

தலையில் கதிரையை நொருக்கி னார்.

அந்த உணவு விடுதியின் சைப்பிரஸ் முகாமையாளர் தனது தலையைக் கைகளாற் பிடித்துக்கொண்டே, 'ஓ! கனவானே, தயவுசெய்து அவரை விட்டுவிடுங்கள், தயவுசெய்து அவரை அடிக்காதீர்கள்' என்று கூவிக்கொண்டே ஓடிவந்தார்.

ஹரல்ட் மூனுடன் சேர்ந்து கொண்டு ஹெலனும் அந்தப் புதிய மனிதனைத் தாக்குவதில் ஈடுபட்டாள். அவனுடைய சேட்டினைக் கிழித்து கழுத்தினைத் தனது கூரிய நகங்களால் பிடுண்டினாள். அவள் ஏன் அவனுடைய தலைமுடியைப் பிடித்து இழுக்காமலிருக்கிறாளென்று எனது கதிரையில் ஓய்வாகச் சாய்ந்து கொண்டு சிந்தித்தேன். சில போது அச்செயலை எனக்காக அவள் ஒதுக்கியிருக்கலாம்.

அவர்களிருவரும் அந்தப் புதிய மனிதனைத் தெருவிற்கு இழுத்துச் சென்று மீண்டும் தாக்கினார்கள். கதிரை நொருங்கிச் சிதறியது. அதனைத் தூர வீசி விட்டு கையினால் அவனைத் தாக்கத் தொடங்கினார். ஹெலன் உள்ளேவந்து வேறொரு கதிரையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து என்னைத் தாக்க வந்தாள்.

'நீ ஒரு கோழை, என்னை அவன் அவமதிக்கும்போது அமைதியாகப் பார்த்துக்கொண்டு பேசாமலிருக்கிறாயே' என்றாள்.

அந்த மனிதன் தப்பிக் கொண்டு வீதியில் இறங்கி ஓடினான். ஹரல்ட்மூன் இரத்தமொழுகத் திரும்பிவந்தார். அவருடைய நெற்றி உடைந்திருந்தது. நான் அதனை உற்றுப் பார்த்தேன்.

'அந்த வேசிமகள் எனக்கு அடிக்கவில்லை, கதிரையிலிருந்து சுட்டமொன்று சீறி விட்டது. நீங்கள் வீட்டிற்குப் போங்கள் நான் பணங்கொடுத்துவிட்டு வைத்தியசாலைக்குப் போகிறேன்' என்றார்.

'மிகவும் நன்றி, நாங்கள் போய்வருகிறோம்' என்றேன்.

நிலவறைக்குச் செல்லுமுன் ஹெலனும் நானும் திரும்பிப் பார்த்தோம். ஹரல்ட்மூன் அந்த உணவுசாலையின் வாயிலில் நின்று கொண்டு எங்கள் திசையை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பன்சன் சுடரடுப்பின் சுவாலையைப் போன்று சுடர்விட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த விழிகள் மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தன.

பல நாட்களாக ஹரல்ட் மூனிடமிருந்து எந்தத் தகவலும் இல்லை. நெற்றியிலேற்பட்ட காயத்திற்குச் சிகிச்சை பெறுகிறாரென எண்ணினேன். இது பற்றித் தொலைபேசியில் அவரை விசாரித்தேன்.

'இல்லையில்லை, நான் அந்தக் காயத்திற்கு மருந்தேயிடவில்லை. புறங்கையினால் தேய்த்தபின் தானாகவே ஆறிப்போக விட்டேன்'

'இப்போ நீங்கள் நன்றியிருக்கிறீர்களா?'

'ஆம் நன்றியிருக்கிறேன். ஓ! இல்லையில்லை; நீங்கள் எதனைக் கருதி அப்படிக்கேட்டீர்கள்?'

'காயத்தைப் பற்றிக் கேட்டேன்'

'ஓ! அது நன்றாக ஆறிவிட்டது. ஆனால் பல விஷயங்கள் இன்னும் நன்றாகவேயில்லை'

‘எந்த விஷயங்கள்?’

‘நான் பணமுடையால் அவ திப்படுகிறேன்’

‘என்ன, இவ்வளவு விரை விலா?’

‘ஆம், ஹென்றி நிக்கல்ச னுக்கு சிறிது பணம் கொடுத் தேன்’

‘நிக்கல்சன் பணக்காரனல் லவா?’

‘ஆம், அவரிடம் சிறிது பணம் உள்ளது உண்மைதான். தரைப்படையிலிருந்து சிறிது பணம் அவருக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கிறது. இருந்தும் பணம் கொடுப்பதன்மூலம் நான் அவ ருக்கு உதவிசெய்கிறேன். கொடுக்கிறேனென்பதை நினைவில் வைத் திருங்கள், கடனாகவல்ல, சமூகத்தில் நான் ஓர் ஏழையாக விருந்தும் என்னிடம் பணம் கேட்டு வருகிறார்களே’

‘ஏன் அப்படிச் செய்கிறீர் கள்? உங்களால் தொடர்ந்து பணம் கொடுக்க முடியாதே’

‘நான் சுரண்டப்படக்கூடிய ஒருவன். அதனால்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள்’

இதனைக் கேட்டு நான் சிரித் தேன். என்னுற் சிரிப்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் அடுத்த முனையில் ஹரல்ட்மூன் கோபத்தால் கர்ச்சித்தார்.

‘இது சிரிப்பதற்குரிய விஷ யமல்ல. இரண்டு நாட்களாக நான் தண்ணீரைத் தவிர வேறெ துவமே சாப்பிடவில்லை’

‘நான் உங்களுக்கு உதவ விரும்புகிறேன்’ என்றேன்.

‘எனக்கு ஒரு பவுன் தர முடியுமா? எனது ஓவியமொன் றிற்காகப் பணம் வரவேண்டி யுள்ளது. அது வந்தவுடன் திரும் பத் தந்துவிடுகிறேன்’

‘சரி கடைக்கு வாருங்கள் தருகிறேன்’

ஹரல்ட்மூன் கடைக்கு வந் ததும் திரும்பி பிறவுளிடம் கடையை ஒப்படைத்துவிட்டு ஹரல்ட்மூனும் நானும் வெளியே சென்றோம். மதுச்சாலையென்றில் டெமிற்றியசும், நிக்கல்சனும் நின்றிருந்தார்கள். மூன் நிக்கல் சன்னுடன் கடுமையாக நடந்து கொள்வாரோவென நான் அஞ்சினேன். நான் எதிர்பார்த்தது நடக்கவில்லை. மூன் ஹென்றி நிக்கல்சனுடன் மிசவும் அந் பாக நடந்துகொண்டார். கடந்த சில நாட்களுக்குள் ஹென்றி நிக்கல்சன்னும், ஹரல்ட்மூனும் பல தடவைகள் சந்தித்தார்களாம். முக்கியமாக அமெரிக்கப் போர் வீரர்களுடன் சண்டையிட்டுப் பல வீரச் செயல்கள் புரிந்தார்களாம். தாங்கள் அமெ ரிக்கர்களுடன் போர்புரிந்ததைப் பற்றி நிக்கல்சன் என்னிடம் விபரமாகக் கூறினார்.

‘அந்த அமெரிக்க மூடர்கள் எங்களை யாரென்று நினைத்தார் கள். ஒரே அடியில் இரண்டு அமெரிக்கர்களை என்னால் வீழத் தமுடியும். ஓர் அமெரிக்க நாய்ப் பயலுக்கு நான் முகத்தில் வீட்ட ஒரு குத்தே அவன் நியூயோர்க் கில்லவ லண்டனில்தான் இருக்கிறென்பதை அ வனுக்கு உணர்த்தியிருக்கும்’ என்றார் மூன்.

எனது உதவியாளரை அனுப்ப வேண்டியிருந்ததால் நண்பர்களை விட்டுவிட்டு நான் கடைக்குச் சென்றேன். மூன் அன்று மாலையும் கடைக்கு வந்தார். தனக்கு இன்னும் சிறிது பணம் வேண்டியிருப்பதாகக் கூறினார்.

‘இன்று காலையில் தந்த பணத்திற்கு என்ன நடந்தது?’

நிட்சயமாக அவ்வளவு பணத்
தையும் நீங்களே செலவு செய்
திருக்க மாட்டீர்கள்'

'இல்லை, நானே எல்லாவற்
றையும் செலவழித்தேன். நீங்
கள் சென்றவுடன் நிச்சல்களும்,
டெமிற்றியசும் சென்றுவிட்டார்
கள். நான் தனித்துவிடப்பட்
டேன். பெற்றி பாக்கர் தனது
சினேகிதிகளுடன் இருந்தார்.
நான் அவருடன் சேர்ந்து
கொண்டேன். எல்லோரும் மதிய
போசனம் உண்டோம். எல்லோ
ருக்கும் நானே பணம் கொடுக்க
வேண்டியிருந்தது.

'நீங்கள் ஏன் அப்படிச்
செய்தீர்கள்?'

'என்னை எல்லோரும் சுரண்
டுமிறார்கள். அதுதான் காரணம்'

'போகட்டும், இப்போ
கடையிலிருந்து ஒரு குயிட் எடுத்
துத் தருகிறேன். கூடிய விரை
வில் இக்கடனை நீங்கள் திருப்
பித் தரவேண்டும். இல்லையேல்

நான் மாட்டிக்கொள்ள வேண்
டியிருக்கும்'

'நான் உங்களுக்கு நம்மிக்
கைத் துரோகம் செய்யவே
மாட்டேன்'

'நல்லது, வாருங்கள்' என்று
கூறிப் பணத்தை எடுத்துக்
கொடுத்தேன்.

'பெரிய உபகாரம், வாருங்
கள் மது அருந்துவோம்'

'என்ன, மீண்டுமா?'

'நீங்கள் என்ன செய்ய
விரும்புகிறீர்கள்? முக்கியமான
வேலைகளேதுமில்லாதிருந்தால்
என்னுடன் வாருங்களேன்.
டெமிற்றியஸ் எனது ஓவியங்க
ளின் சில புகைப்படப் பிரதிக
ளைக் கொண்டு வருவதாகச்
சொல்லியிருக்கிறார். நான்
அவரை 'பஞ் ஓவ் ரொவ்ஸில்'
சந்திக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளேன்'

(தொடரும்,

மலலலலல

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	10 — 00
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	12 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

20-ம் நூற்றாண்டின் உன்னதக் கலைஞர் ஒருவர்

ஐ. ஆர். அரியரத்தினம்

திரைப்படத் தயாரிப்பில் முனைப்பாகப் பங்குபற்றுவதை சார்லி சப்ளின் நிறுத்தி ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இக்கால எல்லை யில் தோன்றி வளர்ந்த திரைப்பட ரசிகத் தலைமுறைக்கு சார்லி சப்ளின் என்பவர் வெறும் பெயர் தான். எனினும் விடயமறிந்த சகல விமர்சகர்களும் சார்லி சப்ளின் 20-ம் நூற்றாண்டின் உன்னதக் கலைஞர்களில் ஒருவர் எனக் கருதுகின்றனர்.

நவீன திரைப்பட நட்சத் திரத்தின் சூழ்நிலை சப்ளின் காலச் சூழ்நிலையிலிருந்து முற்றாக வேறுபட்டது.

இன்று சினிமா தொழில் நுட்பம் எய்தியுள்ள வளர்ச்சி நிலையில், கலைஞர்கள் தமது திறமையால் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தைவிட, தொழில் நுட்ப அறிவு மக்களின் மனதில் கூடுதலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது: இதனால் கலை வளர்ச்சி தடைப்பட்டுள்ளது. சப்ளினின் காலமோ வேறு. 'மௌஸப்' படங்கள் கோலோச்சிய காலத்தில்தான் அவர் செழித்தோங்கினார்: அப்பொழுது கலைஞனே முழுக்க முழுக்க ஒவ்வொரு தாக்கத்தையும் பார்ப்பவரின் மனதில் நுட்பமாக ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இங்குதான் சப்ளினின் மேதாவிலாசம் புலப்பட்டது.

அவரது சொந்த வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்தால்தான் அவரது கலையைப் புரியலாம். அவரது பெற்றோர் இங்கிலாந்தில் கேளிக்கை நாடகங்களில் நடித்து வந்தனர். அவப்பேராக அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை. இரு வருக்கு மிடையே விரைவில் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன. இதன் விளைவாக இளம் சப்ளினையும் அவரது சகோதரனையும் தாயே தன்னந்தனியாகப் பராமரிக்க வேண்டி நேர்ந்தது. இந்தச் சமையைத் தாங்க முடியாது தாய் பைத்தியக்காரி ஆனாள். இரு பையன்களும் ஏழையர் விடுதியில் சேர்க்கப்பட்டனர். ஏறக்குறைய சப்ளினின் முழுக் குழந்தைப் பருவமும் இவ் விடுதியிலே கழிந்தது. இவ்வனுபவம் அவரது மனதில் ஆழமாகவும் நிரந்தரமாகவும் பதிந்து, பிற்காலத்திலே அவர் படைத்த கலையை வரையறுத்தது.

அவருடைய பாணியின் தன்மைகள் என்ன? அதன் தனித்துவம் எதில் தங்கியிருந்தது? கைத்தொழில் மயமான நகரப் புறங்களில் அமைதியாக வாழும் சாதாரண தொழிலாளரின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்ட அவர் விழைந்ததே அவரது கலைப் பாணியை வரையறுத்தது. பெரும்பாலான கலைஞர்கள் — திரைப்பட நடிகர்கள் அல்லது எழுத்தாளர்கள் — சமூ

கத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளவர்களின் வாழ்க்கையை சித்தரிக்க முயல்கின்றார்கள். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் தமது கருத்துக்களை உணர்த்த விழைகின்றனர். ஆனால் சப்ளினை கையாண்ட உத்தியோ வேறு ஏறக்குறைய அவரது எல்லாக் கதாநாயகரும் சாதாரண மக்கள்; பின்னணி நிலைகளும் மிகச் சாதாரணமானவை, எளிதானவை. ஆனால் இவற்றின் மூலமும் தனது தனித்துவம் வாய்ந்த பாணியின் மூலமும் சாதாரண தொழிலாளரின் மகிழ்ச்சியற்ற வாழ்வை அவர் சித்தரித்தார். சமுதாயத்தின் சட்டதிட்டங்கள் எல்லோருடைய நன்மைக்கென்று கூறப்பட்டாலும் இது உண்மையல்ல. சமுதாய அமைப்பின் தன்மையால், தொழிலாளரின் கால்கள் வார்ப்படுகின்றன என்பதை சப்ளின் தனது கலைவியின் மூலம் காட்டினார். நகைக்கத்தக்க சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிய தன் மூலமும், தனது முகபாவங்களாலும் உடைகள் மூலமும் இதனை அவர் சாதித்தார். அலங்கோலமான ஆடைகளை அணிந்து உற்சாசமிழ்ந்த முகபாவத்துடன் அவர் திரையில் தோன்றியதும் தொழிலாளரின் உள்ளங்கள் அவர் பால் ஈர்க்கப்பட்டன. வர்க்கங்களைச் சேராதவர்கள் கூட அவரின் கலையைச் சுவைத்தனர். ஆரம்பத்தில் இவர்களிற்பலர், சப்ளினை கலை தமது சமூக அமைப்பின் அடித்தளத்தை தகர்க்கின்றது என்பதை உணர்வில்லை.

2-ம் உலகப் போர் மூண்டதும் சப்ளினை கலை உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. அவர் போரை வெறுத்த மனிதாபிமானி. மக்கள் மீது சொல்லொண்ணாத துயரத்தை சுமத்

திய பாசிச சர்வாதிகாரிகளை அவர் அடியோடு வெறுத்தார். போர் வீணைது, நோக்கமற்றது என்பதை அவரது திரைப்படங்கள் எண்பித்ததுடன், பாசிச சர்வாதிகாரிகளை அவை நையாண்டி செய்து அவர்களது போலித்தன்மையை புட்டுக் காட்டின. இவரது படைப்புக்கள் மக்கள் மனதில் ஆழப்பதிந்தன. தொடக்கத்தில் அமெரிக்க ஆட்சியாளர் — அங்குதான் அவர் வாழ்ந்து படங்களைத் தயாரித்தார் — அவரது படைப்புக்களை எதிர்க்கவில்லை ஏனெனில் அவர்களும் பாசிசத்துடன் போராடிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சப்ளினை கலை பாசிச எதிர் போராட்டத்துக்கு உதவியாயிருப்பதோடு தமது சொந்த நிலைக்கும் குழிதோண்டுகின்றது என்பதை ஆட்சியாளர் உணர்வதற்கு வெகு காலம் செல்லவில்லை.

எனவே அவருக்கு எதிராக வசவு இயக்கத்தை அவர்கள் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். தமக்குச் சாதகமாக சப்ளினை கலை தனிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் பயன்படுத்தினர். வெகு விரைவில் சப்ளினை அமெரிக்காவை விட்டு — அங்குதான் அவர் ஏறக்குறைய தனது எல்லாப் படங்களையும் தயாரித்தார், இறுதியிலே தனது குடும்பத்துடன் அவர் அமைதியாக சுவிட்சர்லாந்தில் குடியேறினர். திரையில் நடிப்பதை அவர் நிறுத்தி ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளாகி விட்டன. ஆயினும் அவரது கலையை ரசித்தவர்கள் அவரை மறக்கமுடியாது. ஏனெனில் சாதாரண தொழிலாளி மிக முக்கிய பங்கினை வாழ்வில் வகிக்கிறான் என்பதை மக்களுக்கு உணர்த்த திரையைப் பாவித்த முதல் கலைஞன் சப்ளினை. ★

காலக் கோலம்

சோ. கிருஷ்ணராஜா

சமுதாய வாழ்வில் மாற்றத்தினை விரும்புவோரின் புதுப் புனைவுகள் காலக்கோலம் என அழைக்கப் படுவதாகும். அது காலக்கோலம் என்பது வழக்கமான மரபுகளில் இருந்து தோன்றும் சிறிய மாறுபாடுகளைக் கொண்ட புதுப் புனைவு ஆகும். விரைவில் மாயும் குறுகிய நடத்தைப் படிவங்களாக அவை அமைவன. தனியாட்கள் பின்பற்றும் அளவிற்கே நிலைத்து நிற்கும் தன்மையினைக் கொண்டவை. அதனால் காலத்தின் மாறுதல்களுக்கேற்ப தற்கால அனுமதியைப் பெறுவதுடன், மாறுபாட்டையக் கூடியதுமாகின்றது. சமூகத்தின் அங்கத்தினர்களால் சிறிது காலம் பின்பற்றப்படுவதும் பின்னர் சாதாரணமாகிவிடுவதும் இதன் பண்பாகும். குறிப்பிட்ட ஒருவரோ அன்றி ஒரு குழுவினரோ தம் சமூகத்திலிருந்து தம்மை வேறுபடுத்த வேண்டிப் புதுப் புனைவு ஒன்றினைத் தெரிவர். அதனைத் தொடர்ந்து புதிய காலக்கோலம் பிறக்கின்றது. சமூகத்தின் அனைத்து அங்கத்தவர்களுக்கும் பொதுவாக அப் புதுப் புனைவு மாறுபடுவதன் மூலம் காலக்கோலத்தின் நவீனத்துவம் இழக்

கப்படுகின்றது. ஸ்தாபிதமானதும், நிலையானதுமான 'மரபிலிருந்து' காலக்கோலம் மாறுபட்டது. மரபு என்பது ஸ்தாபிதமானதும் நிரந்தர இயல்பினைக் கொண்டதும் ஆகும். பயன் தருவது என்ற அடிப்படையோ அன்றி மேன்மையுடையது என்ற அடிப்படையோ புதிய காலக்கோலம் ஒன்றின் வருகைக்குக் காரணமாகாது. உணர்ச்சிபூர்வமான சுவையனுபவமே இதற்கு காரணமாகும். எனினும் ஒரு காலக்கோல வகையினது வசதியும், பயனும் அது நிலையானதாக பின்பற்றப்படுவதற்குக் காரணமாயமையலாம்.

மிகப் பரவலாக ஆடைப் புனைவில் காலக்கோலம் இடம் பெறும் எனினும் ஓவியம், இசை, நாடகம், கட்டிடக்கலை, வீட்டலங்காரம், பொழுதுபோக்கு, இலக்கியம், வர்த்தகநிர்வாகம், அரசியல் கோட்பாடுகள், மெய்யியல், உளவியல் என்பனவற்றிலும் இதன் ஆதிக்கத்தினைக் காணலாம். அதாவது சமூக வாழ்வுடன் தொடர்புடைய அனைத்து துறைகளும் தொடர்ந்த மாற்றத்துக்குள்ளாவன. இம் மாற்றம் காலக்கோலத்திற்கு

இடமளிக்கின்றது. பின் தங்கிய சமூகங்கள், விவசாய சமூகங்கள் என்பனவற்றில் ஸ்தாபிதமான விதிகள் இயங்குகின்றன. அங்கு மாற்றம் எப்பது இலதவில் ஏற்படக்கூடியதொன்றல்ல. அந்நிலையில் காலக்கோலங்களும் அவை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களும் இடம் பெறுவதில்லை.

காலக்கோல மாறுபாடுகளிற்கு காரணமாயமைவன பற்றி இருவிதமான கொள்கைகள் முன்வைக்கப்படுவதுண்டு.

1. உளவியலடிப்படையிலான கொள்கை விளக்கம்.
2. 'சமுதாய அமைப்பும் அதன் இயக்கமும்' என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கை விளக்கம்.

காலக்கோலத்தின் தோற்றத்தினை உளவியலடிப்படையில் விளக்க முன்வருவோர், பொதுவாக மாற்றமில்லாத சமூக வடிவத்திற்கெதிரான உணர்ச்சியே காலக்கோலத்திற்கு காரணமாகிறது என எடுத்துக்காட்டுவர். எனினும் இவ் உணர்ச்சி இன்னதுதான் என எடுத்துக்காட்டுவதில் அபிப்பிராய பேதங்களும் இல்லாமலில்லை. புதுமை நாட்டம் மனிதனின் இயல்பான ஒரு பண்பு. வளமையான வாழ்க்கை முறையில் சலிப்புற்றவர்கள் மாற்றம் தேவை என்பதனை ஏற்றுக்கொண்டு புதிய புதிய காலப்பாணிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றனர். காலத்தோடு இயைந்து போகும் ஊக்கம் மிகுதியாகப் பெற்றவர்கள், காலக்கோலம் பரவுதற்கு துணை புரிகின்றனர். மாறாதிருக்கும் சமூக வடிவங்களுக்கெதிராக, மாற்றம் தேவை என உணரும் புரட்சி மனப்பான்மையில் உதிக்கும்

உணர்ச்சியே புதுமை வடிவங்களை நாடச் செய்கின்றது என்பது இன்றொருவகையான விளக்கம். கதாநாயகனாகத் தம்மை உருவகித்துக் கொள்ளும்—பாவனை செய்யும்—பண்பு மனிதர்க்கு இயல்பாகவே அமைந்த ஒன்று. கனவுலக கதாநாயகனாகத் தம்மைத் தாமே கற்பித்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மை இளைஞர் சமுதாயத்தில் பெருமளவிற்கு நிகழும் ஒன்றாக உள்ளது. இத்தகைய மனவெழுச்சியின் வெளிப்பாடே புதிய காலப்பாணியாகத் தோன்றி காலக்கோலமாகின்றது என்பது வேறொரு வகையான விளக்கம். புறத்தே வெளியிடவிருப்பதாக பாலியல் விருப்புக்களின் குறிப்பீட்டு வெளிப்பாடாகவும் சில வகையான காலக்கோலங்களின் தோற்றம் அமைகின்றது. குறிப்பாக தற்கவற்சியை ஏற்படுத்தலையே இவை நோக்கமாகக் கொண்டவை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அகத்தின் பூரணத்துவத்தினை அடைய முடியாத நிலையும் சிலரது புதிய காலக்கோல புனைவிற்கு காரணமாயமைகின்றது, தாழ்வுணர்ச்சியும், அதன் பேராக அகத்தினை புனரமைப்பு செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் புதிய வடிவங்களை செயல் மூலம் மேற்கொள்ளத் தூண்டும். தம்மைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்ளுகின்ற தனியாளர் அல்லது குழுவினர் தான் காலக்கோலத்தின் கைப்பொம்மைகள்:

விஞ்ஞான வளர்ச்சியும், அதனைத் தொடர்ந்த மனித அறிவின் வளர்ச்சியும் இடையறாத சமூக மாற்றத்திற்கு ஏதுவாயமைகின்றது. அதன் பயனாய் தோற்றம் பெறுவதே காலக்கோலம் என்பது இரண்டாவது வகையான விளக்கம். மனித

விருப்புக்களினதும், தேவைகளினதும் புதிய பரிணாமங்களே புதிய காலக்கோலத்தின் தோற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. அது இரு நிலைகளிற் கூடாக செயற்படுவது (1) பதிவுகள் உள்ள நிலை. (2) தெரிவு இடம் பெறும் நிலை. சமுதாய கோலங்களில் வேண்டப்படும் மாற்றங்கள், அவற்றின் தொடர்ச்சி என்பனவற்றால் காலக்கோலம் சிறக்கின்றது. அதன் விளைவு காலக்கோலத்தை நாடக இயல்பு கொண்டதாகுகிறது.

‘சுழற்சி மாறுதல் விதி’ காலக்கோலத்தில் முக்கியமான தோர் அம்சம். மாறுபாட்டையும் சுவைக்கேற்ப மாறுபடும் காலக்கோலம் ஒரு வட்ட நிகழ்ச்சியாக அமைகின்றது. என்றோ மறைந்துவிட்ட காலக்கோலங்கள் மீண்டும் புதுப்பாணிகளாக தோன்றுகின்றன. கூந்தல் அலங்காரம் இதற்கு சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டு. எனினும் அதனை ஒரு பொது விதியாகக் கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

காலக்கோலம் தவிர்க்கமுடியாத சமூகப் பங்கொன்றினையும் கொண்டுள்ளது. சமூக கோலங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், பல்வினமானவற்றில் தெரிவு செய்வதன் மூலம் ஒருமைத்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றது. அத்துடன் புதிய மாதிரிகளைத் தருவதன் மூலம் எதிர்காலத்திற்கும் கடந்த காலத்திற்கும் இடையிலான ஒழுங்கான தொடர்பினை ஏற்படுத்தவும் உதவுகிறது. ஒருமுகமான தெரிவு அதன்மூலம் சாத்தியமாகிறது.

ஒரு காலக்கோலத்தினது இயக்கம் அதனை மேற்கொள்ளுபவர்களது ‘விருப்பு’ என்பதில் பெருமளவு தங்கியுள்ளது. அது

சமூக இடைவினை என்பதில் தங்கியுள்ளதாகும். பொதுவான சமூக இடைவினைக்குட்படும் மக்கள் பெறும் அனுபவங்கள் பொதுவான விருப்பினை வளர்க்கிறது. எனவே காலக்கோலத்தினது இயக்கம் என்பது பொது விருப்பினால் உருவாக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப் படுவது என்று கூறலாம். மாதிரிகளும், பிரகடனங்களும் காலக்கோலத்திற்கான மேலோட்டமான வழி முறைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்றது

சமுதாயத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காலக்கோலம் ஊடுருவும் இயல்பினைக் கொண்டது. எனினும், தளபாடங்களின் அமைப்பு, பொழுதுபோக்குப் பற்றிய கருத்து, ஆடைபுனைவு, மெய்யியல், சிந்தனை என்பனவற்றிலான புதிய பார்வைகள் இலக்கியம் என்பனவற்றில் கூடுதலாகக் காணலாம். இக் கட்டுரையில் வகை மாதிரிக்கேறும் சிலவற்றை இனங்காட்டுதல் பொருத்தமாகும்.

சிந்தனைத் துறையில் புதிய காலக்கோலம் மாக்கிசம், இருப்பு வாதம், சர்வோதயம் என்ற கோட்பாடுகளின் வடிவில் இன்று உலாவுகின்றது. இனோரர்களே உடனடியான மாற்றத்தை வரவேற்கத்தக்க மனநிலை கொண்டவர்கள் என்பதனால், அவர்களிடம் இதன் வெளிப்பாட்டினைத் தெளிவாக இனங்கண்டுகொள்ள முடிகிறது. கடந்த சில வருடங்களாக நமது பல்கலைக் கழகமானவர்களில் பெரும் பான்மையினோர் தம்மை இடதுசாரிகள் என சொல்லிக் கொள்வதனை விரும்பினர். அறிவு பூர்வமான மாக்கிச விளக்கமோ, அன்றி வர்க்க உணர்வோ இல்லாது, உலக அரங்கில் இடது சாரிக் கொள்கைகள் பெற்ற வெற்றி

யின் பிரதிபலிப்பே காரணமாக அமைந்தது. தற்கால ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களில் இருப்புவாதம் பிரசித்தி பெற்ற காலக்கோலமாக மாறிவருவதனை அவதானிக்கலாம். சாத்திரேயின் புகழ்பெற்ற படைப்புக்களினால் ஈர்க்கப்பட்டோர் இப்புனைவினை காலக்கோலமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். ஹிப்பிக்களின் புதிய சிந்தனைப்போக்கும் அந்த வகையில் ஒரு புதிய புனைவாகும்.

இலக்கியத் துறையில் காலக்கோல புனைவுகள் பலவாறு அமைவதனைக் காணலாம். அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

1. கல்வி கற்றுத் தேறிய இளைஞர்கள் புனைகதைத் துறையில் எழுதவேண்டும் என்ற உந்துதல் காரணமாக எழுதத் தொடங்கி நாளடைவில் விலகிக் கொள்ளுதல். பிரபல்யம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பிருந்தும் செயலில்

ஈடுபடும் விருப்ப உணர்ச்சியின் தளர்ச்சியே இதற்குக் காரணமாகின்றது.

2. ஏற்கேனவே ஒரு வகையாக எழுதத் தொடங்கி புதிய பாணிகளைக் கையாளத் தொடங்குதல். ஆனந்தவிகடன் மணியன், ஜெயதாந்தன் என்போர் இவ்வாறு பிரபல்யம் பெற்றவர்களாவர்.

3. தெய்வீக காதல் அன்பு என்ற கற்பனா நிலைகளைக் கருக்களாகக்கொண்ட கதைகளின் அமைப்பு மாறி பாலுணர்வுப் பிரச்சனைகளையும், தனிமனித பிறழ்வுகளையும் கருக்களாகக் கொண்ட கதைகள் புதிய காலக்கோலமாக மாறிவருகின்றது. இந்த வகையில் சடங்கு, பள்ளி கொண்ட புரம், அம்மா வந்தாள், நடிகை போன்ற நாவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நாய்க்கு வியர்வை நாக்கிலிருந்துதான் வெளியேறுகின்றது. அதனால்தான் ஓடுகிற நாய் வாயைத் திறந்து நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு ஓடுகிறது.

காண்டாமிருகத்தின் கொம்பு அதன் கெட்டியான ரோமத்திலானது.

முதலை உணவு சாப்பிட்டபிறகு உணவிலுள்ள அதிக உப்புச் சத்தையும், தண்ணீரையும் கண்ணீர் ரூபமாக வெளியேற்றுகிறது. உணவைச் சாப்பிட்ட பிறகு கண்ணீர் வடிப்பதால் இதுவே முதலைக்கண்ணீர் என்று வழங்கலாயிற்று.

பறவைகளுக்குப் பற்கள் இல்லாத போது உணவை எப்படி மென்று தின்ன முடியும்? பறவைகள் சிறு கற்களை உணவுடன் விழுங்குகின்றன. உணவுக் குடலில் இவை ஒன்றோடு ஒன்று உராயும்போது இடையில் அகப்படும் உணவுப் பொருள் அரைக்கப்பட்டு விடுகிறது.

எஸ். செல்வம்

முதலாதிக்கம் காதுகொடுக்காது

குதலாதிக்கம்

கீஞ்சா குடித்த இராட்ச தனென அலறிக்கொண்டு, சின் னையாவின் குடிசையை இடித்துச் சிதைத்துவிட்டு, அவனுக்கு மேலேயும் ஏறிப் போவதைப் போல ரயில் ஓடிற்று.

திடுக்கிட்டு விழிக்கிறான் சின்னையா. மார்பிற் கிடந்த மனைவியின் கரம் இறுக்கி அணைத் தது. வைகறை நாலரைக்கும், ஐந்துக்கும் இடைப்பட்ட நேரம்.

உணர்வுகளெல்லாம் பட்டு புனைந்து, சந்தனம் பூசி, முணங்கி, முணங்கி, பனியில் நீராடி வந்த பூவெனக் குதாச லித்து, நெஞ்சத்தோடேயே பூரித்துப் போகும் அந்த வேளையில்.....

மனைவியின் கரத்தைத் தாம ரையென அள்ளி ஒரேயொரு தடவை ஆசைதீரக் கொஞ்சி விட்டு பாயிற் கிடத்துகிறான்.

பக்கத்தில் குழந்தைகள் நித் திரை கொள்ளும் அந்த வயிறு கள் காற்றில் படபடக்கும் கந் தலைப்போல மேலும் கீழும் ஏறி

யிறங்குகின்றன. அதைக் காணும் போது கண்ணீர் இமைத் திட்டு களிற் கொப்புளம் கொள்கிறது.

ஒரு நீண்ட பெருமூச்சை அவர்களுக்குத் துணையாகக் கிடத்திவிட்டு அவன் புறப்பட்டு விட்டான் தொழிற்சாலைக்கு.

பாயை வருடும் மனைவியிடம் உணர்வுகள் அவளை அழைக்கின்றன.

‘இன்னமும் எவ்வளவோ நேரம் பிந்திப் போகலாமே...’ ஆசை நினைவு.

அதற்கிடையில் அந்த மனதை மிதித்து துவசம் பண்ணிக்கொண்டு கால்கள் வெகு தூரம் போய்விட்டன.

அவன் இருந்து தன் உணர்வுகளுக்குப் பதில் சொல்லி முடிக்கும்போது குழந்தைகள் எழுந்து,

‘அப்பா பசிக்குது.....’ என்றால்.....

பதிலாய்ச் சொல்ல அவனிடம் இருப்பது குமுறல் மட்டுமே.

ஒரு ருத்தல் பாண் ஒரு ரூபாய் என்றால், மாவின் விலை

யைக் கடைக்காரன் அதற்கும் மேல் சொல்கிறான். இருபது சதத்துக்கிருந்த மரவள்ளிக் கிழங்கு ஐம்பது சதத்துக்கும் இல்லை. அரிசி ஒரு கொத்து நான்கு ரூபாய் எனக் கோள்வி: பார்த்த நானும் மறந்துவிட்டது.

அவன் பிறந்த, தான் பெற்ற குற்றத்துக்காகக் கொள்ளையடிக்கலாமா? குபேர மனத்தின் துணிச்சல் அவனுக்கு வரவில்லை.

“இருட்டோடு எழுந்து ஓடினால் பிரச்சினைகளும் ஓடிவிடுமா? உழைத்துழைத்து முடிவில் ஒரு நாள் சம்பளம் என்று ஏதோ கொஞ்சம் காசு கிடைக்கும். அன்றைக்காவது மனைவியுடனும் குழந்தைகளுடனும் ஒரு நேரக் கஞ்சியாவது நிம்மதியாகக் குடிக்கலாமே...? தேங்கிக் கிடக்கும் இந்த நம்பிக்கை ஒன்றினாலேயே காகங்களுக்கு முன்பே எழுந்து புறப்பட்டிருக்கிறான்.

வயிற்றுப் புழுக்கள் தம் மையே கடித்துக் குதறிக்கொள்ளும்போது, தன் குழந்தைகளின் கனையற்ற முகங்கள் தெரிகின்றன.

“இரவோடிருவாக எங்காவது கண்காணாத இடத்துக்குப் போய்த் தொலைந்து விட்டாலென்ன?”— ஒரு நினைவு.

ஞானோதயம்!

புத்தனுக்கென்ன? ராஜ குமாரன்! அப்படி ஞானோதயம் அவனுக்குண்டாகலாம். ஏழையின் கண்ணீரைக் கண்டு அவன் தப்பி ஓடிவிட்டான். ஒரு ஏழையால் அப்படிப் பேசுகமுடியுமா? தலையில் முக்காட்டைப் போட்டுக்கொண்டு சின்னையா ஒருவன் போய்விட்டால் இல்லை என்ற நிலைமை இல்லாமலாகிவிடாதே.

“போய்விட்ட தேரீதவில் எழுச்சி கொண்டு நானும், கணை

வியும், போட்டுவிட்டு வந்த ‘வோட்டு’கள்..... ‘போட்டு விட்ட’ வோட்டுகளாவே இருக்கின்றன”

அவன் தினமும் சாமத்துக்குப் பிறகே தன் குடிசையை மிதிக்கிறான். அத்தனை நேரமும் உழைப்பின் பேரால் இயந்திரங்களோடு தன் ஊனைக் கரைக்கிறான். ‘ஓவர்டைம்’ என்பதெல்லாம் எழுத்தோடு மட்டுமே நிற்கிறது. சம்பளமே ‘நாய்கடி—பூனைகடி’ தானே.

சுக தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்றும், வேலை நிறுத்தம் என்றும் கோஷிக்கிற போது அவன் சமாதானப்படுத்தினான்.

‘உற்பத்தியிலீடுபட்டிருக்கும் ஒரு சின்னஞ்சிறு நாட்டில், ஒரு புதுயுகத்தின் வரவுக்காகத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு விவசாய தேசத்தில், வளருகின்ற காலத்தில் போராட்டம், வேலைநிறுத்தம் என்பதெல்லாம் கூட முன்னேற்றத்தைத் தடை செய்யும் பிற்போக்குச் செயல்களே’ என்றெல்லாம் அவன் சொல்லியிருக்கிறான்.

எத்தனையோ தடவைகள் சுக ஊழியர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டுபோய் சீலிப் கிளார்க்கிடமும், மனேஜரிடமும் தங்களின் குறைகளைச் சொன்னதுண்டு. சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் விண்ணப்பித்துக் கொண்ட நாட்கள்.....

அவர்களின் கோரிக்கையெல்லாம் ‘சம்பளத்தையாவது சிரமத்தோடு, ஒழுங்காகத் தந்து விடுங்கள்’ என்பதுதான்.

அப்போதெல்லாம் தேனெழுக்கக் கூடியதாகத்தான் பதில் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கானலை அள்ளிப் பருக முடியுமா?

‘முதலாளியிடமே நேரிலே கேட்டு விடலாம்’ சின்னையாவின் தீர்மானம்.

முதலாளியைப் பற்றி வான் முட்டத்தான் புகழ்கிறார்கள். அவருக்குத் தெரிந்தால் கிரமந்தப் பாமல் சம்பளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்துவிடுவாராம். கோயில், குளம் என்றெல்லாம் அவர் ஆயிரமாயிரமாக அள்ளி இறைப்பவராம். சமீபத்தில் முதலாளியின் சேவை நலம் பாராட்டி விழா எடுத்தார்கள். ஒரு மலரும் வெளியிட்டார்கள். அந்த விழாவுக்கும் சின்னையாவுமீ போயிருந்தான். முதலாளி சொற்பொழிவாற்றும் போது ‘ஏழை என்றும், அடிமை என்றும் ஈழநாட்டில் இல்லை’ என்ற முழங்கினார். ‘தனியொருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்’ என்றும் குழுவரைத்தார். அப்பொழுதெல்லாம் சின்னையா வாணதிரக் கைதட்டி ஆர்ப்பரித்தான்.

‘ஆம்! முதலாளி எவ்வளவு நல்லவர்! எங்கள் குறைகளை அவர் நிச்சயம் தீர்ப்பார். அவரிடம் நேரிலேயே சொல்லிவிடலாம்: அதுதான் நல்ல முடிவு. கடவுளைத் தரிசிக்க பூசாரி எதற்கு?’

முதலாளி இரண்டு தினங்களில் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட வந்தபோது—

முதலாளிதான் சந்தன நிறத்தில் என்னமாய் மின்னுகிறார்! நெற்றியிலுள்ள விபூதிப் பட்டை அவரின் ‘பெரிய மனுஷ’த் தன்மையைப் பறைசாற்றுகிறது.

அவர் தொழிற்சாலையைப் பார்வையிட்டுக் கொண்டே வந்துகொண்டிருக்கிறார்.

பொன்னையா நசிந்து, நசிந்து, கைகட்டி வாய்பொத்தி, பல்லிளித்து நிற்கிறான்.

முதலாளி அவனது முதுகில் தட்டிக் கொடுக்கிறார்.

‘பொன்னையா, நன்றாக வேலை செய்கிறாயா.....?’ முதுகில் தட்டிக் கொடுப்பது அவனை மட்டுமல்ல; எத்தனையோ பேரை அப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறார். அப்படி மிகுந்த பற்றுதலோடு தட்டும்போது மட்டும் அவர்கள் முதலாளிக்கு மிகவும் நெருங்கிய பந்துக்களாகிவிடுகிறார்கள். அப்படித் தட்டிக் கொடுக்கும் அந்தக் கணத்தில்தான் அவர்கள் தம் அறிவையே கூட இழந்துவிடுகிறார்கள். ‘தட்டல்’ ரொம்ப அர்த்தபுஷ்பியானது.

‘நாம் நன்றாகப் பாடுபட்டு உழைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு புதிய சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்பலாம்’ என்கிறார் முதலாளி ஒரு பிரசங்கப்போல்,

தொழிலாளிகளின் நெஞ்சங்கள் விம்பிப் பூரிக்கின்றன.

சின்னையா, முதலாளியின் அருகில் வந்து கூனிக் குறுகி நின்றார்—

‘ஐயா ஒரு விண்ணப்பம்...’

‘என்ன.....’ எனக் கம்பீரமாகக் கேட்டவர் ‘...சொல்லு சின்னையா’ என்றவாறே அப்பாவிருந்த ஒரு இயந்திரத்தைக் காட்டி சிரிமான்னவிடம் அதை இயக்கச் சொல்கிறார். அது புதிதாக வந்திருந்த நெல் குற்றும் நவீன மெஷின்.

ஐயா! எங்கள் சம்பளம் ஒழுங்காய் கிடைக்க வழிபண்ண வேணும்.....’

அந்த இயந்திரம் ‘ஸ்டாட்’ பண்ணப்பட்ட இரைச்சலில் தனக்குக் கேட்கவில்லை என்ப

தா க சைகையால் முதலாளி சொல்கிறார்; அவர் நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறார்.

சின்னையாவுக்கு அந்த இயந்திரத்தை அடித்து நொறுக்க வேண்டும்போலிருக்கிறது.

இயந்திரங்களில்லாத பகுதியை முதலாளி அடைந்தபோது சின்னையா அங்கு போய்ச் சேர்கிறான்.

‘ஐயா! எங்களுக்குத் தாங்கலாத கஷ்டம். சம்பளத்தை யாவது சரியாய்க் கிடைக்கச் செய்ய வேணும்.....’

இந்த நேரம் பார்த்து பழக்கக் காய்ச்சிய இரும்பைப் பீட்டர் சம்மட்டி கொண்டு மடேர் மடேர் என்று அடிக்கிறான்.

அப்போதும் முதலாளி எதுவும் தன் காதுகளில் விழவில்லை என்று உதடுகளைப் பிதுக்குகிறார்.

‘இனி அவரை எந்த இடத்தில் வைத்துப் பிடிப்பது?’

முதலாளி அவரின் புத்தம் புதிய காரில் போய் அமர்கிறார். அவன் ஓடோடிச் செல்கிறான்.

‘ஐயா..... எங்கள் சம்பளத்துக்கு ஒரு வழி பண்ணினால்...’

அப்போதுதான் டிரைவர் காசிம் காரை ஸ்டார்ட் பண்ண வேண்டும்?

‘உஸ்’ என்று அவர் டிரைவர்மீது மிகவும் சலித்துக்கொள்கிறார்.

அவனது வேண்டுகோள் அப்போதும் ‘புஸ்’ ஸாகிப்போயிற்று.

கார் அன்னமென நகர்ந்து மறைகிறது.

‘இனி என்ன செய்யலாம்? முதலாளிக்குப் பழக்கமில்லாத இரைச்சல் மிக்க சூழ்நிலைக்கு

அவர்தான் என்ன செய்வார்...’ தன்னிலேயே ஒரு சமாதானம்;

சட்டென ஒரு யோசனை.

‘முதலாளி நேரே பங்களாவுக்குத்தான் போகிறார்... டெலிபோனில் சொன்னால்.....’

இரவு வேலை தொடருமுன் ஆறு மணியளவில் தேனீர் குடித்துவிட்டு வரும்படி தொழிலாளர்களை லிபெக்டரிக்கு வெளியே போகவிடுவார்கள். அப்போது அவன் ரோட்டோரத்து ‘டெலிபோன் பூத்’ திவிருந்து டயல் பண்ணுகிறான்.

மறுமுனையில் ரிசீவரின் கிண்கிணீர்.

யாரோ எடுக்கிறார்கள்.

‘நான் சின்னையாபேசறன்...’

‘யாரது? என்ன வேணும்?’ யாருடையதோ தெளிவான குரல்.

‘ஐயாவோடையே அவசரமாய்ப் பேசவேணும்.....’

முதலாளி போனை எடுத்து ‘இயேஸ்..... ஸ்பீக்கிங்’ என்கிறார்.

‘ஐயா, சிரமத்துக்கு மன்னிக்க வேணும்.... நான் சின்னையா பேசறன்..... எங்கள் சம்பளத்தை ஒழுங்காகக் குடுக்கிறாங்களில்லை.. அதுதான் ஐயா நீங்கள் சொல்லி ஒரு வழி செய்தால் ...’

என்ன விந்தை!

டெலிபோன் ‘கர்புர்’ என்று இரைச்சலிடுகிறது.

‘ஒண்டும் விளங்குதில்லை...’ என்ற முதலாளி ‘டக்’ கென போனை வைத்துவிடுகிறார்.

அது சின்னையாவுக்கு சிதம்பர சக்கரமும் புரிகிற நேரம்.

அந்தப் ஃபோனின் ஒரு முனையில் முதலாளி. வாழ்க்கையின் ஒரு முனையில் அவனது குடும்பம்.

தணலாகிவரும் பெருமூச்சு.

கண்ணீர் முட்டிக்கொண்டு வருகிறது.

‘டெலிபோன் பூத்’ திலிருந்து அவன் ரோட்டுக்கு வருகிறான்.

ரோட்டில்—

ஒரு நீண்ட ஊர்வலம்.

புரட்சிக் கோஷங்கள்.

அவன் மிக அவதானமாகக் கவனிக்கின்றான். அவை அவனை ஊடுருவுகின்றன.

ஏழையை ஏமாற்றாதே!

உழைப்பவனை வஞ்சிக்காதே!

தொழிலாளி தேசத்தின் சொத்து!

அவன் உழைக்கும் தொழிற் சாலையும் தேசத்தின் சொத்தே!

வலது கை தலைத்துண்டை இறுக்கமாகப் பற்றுக்கிறது. அந்

தத் துண்டை எடுத்து விசுக்கி ஒரு உதறல்!

‘படார்’

அடிக்கும் சாட்டையா?

மனைவியின் கரத்தைப் பூப் போலப் பற்றும், குழந்தைகளின் உடல்களை அன்போடு அணைக்கும் கரத்திலா இத்தனை ஆவேசம் சீற்றம்!

அந்தத் துண்டை மீண்டும் சொடுக்குகின்றான்.

படார்!

முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு துண்டைத் தலையில் இறுக்கிக் கட்டுகிறான்.

ஊர்வலத்தில் வரும் தொழிலாளரின் தீர்ச்சைய பார்வைகள் அவனை ஆகர்ஷிக்கின்றன. அவர்கள் ஏந்திவரும் பதாகையின் நகைச்சுவை சின்னையாவின் விழிகள் மின்னுகின்றன. அவர்களை அணைந்து அவன் குரல் கேட்கிறது—

‘எங்கள் உழைப்பு எங்களுக்கே உரிமை’ ‘தொழிலாளர் ஏம்மை தொழிலாளர் நாமே ஆள்வோம்!’

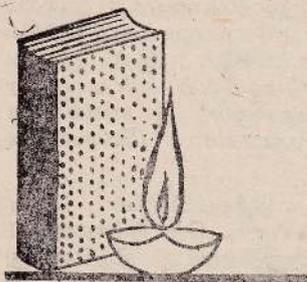
★

நாம் சாப்பிட்டவுடன் ஏதாவது உணவுத் துகள்கள் பல்விடுக்கில் மாட்டுப்படிருந்தால் சிறு குச்சியினால் தட்டி எடுக்கிறோமல்லவா? இதேபோல் முதலை என்ன செய்யும் தெரியுமா? — முதலை உணவு உண்டிப்பின்பு கரையில் வந்து வாயைப் பிழந்தபடி படுத்திருக்குமாம். அப்பொழுது ஒரு வித சிறு பறவைகள் பறந்து வந்து தமது அலகினால் முதலையின் பல்விடுக்கிலுள்ள உணவுத் துகள்களைக் கொத்திச் சாப்பிட்டுத் தமது உணவாக்கிக் கொள்ளுமாம். இந்தச் செய்கையினால் இரண்டிற்குமே நன்மைகிடைக்கிறது.

எஸ். செல்வம்

புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த நான்கு எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப் பற்றிய ஒரு கணிப்பீட்டுப் பார்வை இது. நான்கு புத்தகங்களும் நான்கு விதமானவை. இந்த நான்கு புத்தகங்களைப் பற்றிய ஒரு சிறிய ஆய்வை இங்கு ஒரு பொதுத் தலைப்பில் ஒருங்கு சேரத் தந்துள்ளார் விமரிசன நண்பர்.

— ஆசிரியர்

பட்டதாரிகளும்

மீனவர்களும்

ஏ. ஜே. கனகரெட்டு

காய்கறிச் சந்தையில் மட்டுமல்ல, புத்தகச் சந்தையிலும் விலைவாசிகள் வாளை நோக்கி ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அண்மையில் வெளிவந்த 'ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறான்' (நெல்லை க. பேரன்), 'ஒரே ஒரு ஊரிலே' (சாந்தன்), 'தொலைவும் இருப்பும்' (அ. யேசுராசா), 'கமையின் பங்காளிகள்' (லெ. முருக பூபதி) ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் 100 பக்கங்களுக்குக் குறைவாகவிருந்த போதிலும், விலைகளோ ரூபா 3-க்கு மேலே போய்விட்டன. பணவீக்கமும், உற்பத்திச் செலவு அதிகரிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கும் இன்றைய பொருளாதார நிலையில், இவ்வாசிரியர்களை இதற்காகக் குறை சொல்வதற்கில்லை.

இளமையைத் தவிர, இவர்களது படைப்புக்களை இணைக்கும் பொதுப்பண்பு ஏதாவது உண்டா?

நால்வருடைய கதைகளும் சாதாரண அனுபவங்களைப் பகைப் புலமாகக் கொண்டுள்ளன. சாதாரண மனிதரையும், அவர்களது பேச்சையும் ஆசிரியர்கள் கையாளுகின்றனர். யதார்த்தமே இவர்களை இணைக்கும் பொதுப் பண்பு எனலாம்.

பேரன் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், படித்த வாலிபரின் பிரச்சினைகள் போன்ற இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சினைகளை தனது கதைகளில் கையாளுகிறார். அந்தளவிற்கு அவாது முயற்சி வர வேற்கத்தக்கதே. ஆனால் அவரது கைவண்ணத்தால் இப்பிரச்சினைகள் கலைப்படைப்புக்களாக உருமாற்றம் பெற்றிருக்கின்றனவா என வினவினால் 'இல்லை' என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. அனேக கதைகளில் 'சொற்பொழிவுத் தன்மை' அல்லது 'கட்டுரைத்தன்மை',

தான் விஞ்சி நிற்கின்றது. இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சினைகளைத் தொடும் எத்தனையோ கதாசிரியர்களின் படைப்புக்களில் இக்குறை பாட்டைக் காணலாம். இப் பிரச்சினைகள் படைப்பாளிகளின் குரு தியுடனும் தசையுடனும் இரண்டறக் கலந்த கலை அனுபவமாக மாறாததான் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கலைப் படைப்புக்களில் கையாள வேண்டும், அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான மார்க்கத்தை கோடிட்டுக் காட்டவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் கொண்டிருப்பது வேறு, அவற்றிற்குக் கலை வடிவம் கொடுப்பது வேறு. புனைகதையின் சில இன்றியமையாத தன்மைகள் இக் கதைகள் பலவற்றில் இல்லை என்றே எனக்குப் படுகின்றது: இதனை விரித்துக் கூற இங்கு இடமில்லை. இத் தொகுப்பிலே எனக்குப் பிடித்தமான கதைகள் 'கௌரவம்' என்ற ஒன்று, 'குலப்பெருமை', 'இராமச்சந்திரன் உறங்குகிறான்' ஆகியவைகளே. அவப்பேராக, இவைகூட பூரண கலை வடிவங்களாக மிளிரவில்லை.

சாந்தன் ஆலாபனைகளில் ஈடுபடாது எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் மையத்துக்கு 'சட்' டென் வந்துவிடுகிறார். சொற்சிக்கனமும், இறுக்கமும் நிறைந்த நடை இதற்கு உறுதுணையாக நிற்கின்றது. 'வடிகால்' (பாலுணர்ச்சியை மிக நேர்த்தியாகவும் விரசமின்றியும் அவர் கையாளுகிறார்), 'என் நன்பன் பெயர் நாணயக்கார', 'அது வேறு சங்கதி', 'இராக்குருவி', 'பெரிய மனிதன்', 'சிறிய பயணங்கள்', 'ஒரு இருபத்தாறுத் தேதி காலை' ஆகியவை என்னையப் பொறுத்தவரை வெற்றிகரமான கதைகள்: சிறு நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பரந்த கருத்து, உணர்வு வட்டத்தை சாந்தன் இயல்பாக ஏற்படுத்துகின்றார். 'ஒரு திங்கள் மாலை' (பாண் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றியது) சற்று வலிந்து செய்யப்பட்ட படைப்புப்போல் தோன்றுகிறது: முடிவைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். 'ஒரு சின்ன வட்டம்' 'புதிய முதலைகள்' எனக்குக் கதைகளாகத் தோன்றவில்லை. பேரனின் பகைப்புலம் பெரும்பாலும் கிராமம் என்றால், சாந்தனின் களம் பெரும்பாலும் நகரம்.

பெரும்பாலும் தனது சொந்த அனுபவத்தையே யேசராசா கலையாக உருமாற்ற முனைகின்றார் என 'தொலைவும் இருப்பும்' என்ற தொகுப்பிலிருந்து ஊகிக்க இடமுண்டு. நேரடியாக அனுபவிக்காத ஒன்றைப் பற்றி எழுதி படுதோல்வி காண்பதை விட தெரிந்தவற்றை நேர்மையாக எழுத விழைவது மேல். ஆனால் இதில் ஆபத்தும் இருக்கின்றது. பொதுத்தன்மை குறைந்திருப்பின், அவ் அனுபவத்தை ஒரு சிலரே (சில வேளைகளில் ஆசிரியர் மட்டும் தான்) புரிந்து சுவைக்க முடியும், யேசராசாவின் அகச் சிந்தனை நாட்டமும் நோக்கும் இத் தொகுப்பில் புலப்படுகின்றன; இப்பண்பு அவரை மற்ற மூவரிடிலிருந்தும் வேறுபடுத்துகின்றது. 'தொலைவு', 'இருப்பு', 'ஓர் இதயம் வறுமை கொண்டிருக்கிறது' என்ற கதைகளில் தனிமையுணர்வும் அதனுடன் தொடர்புள்ள உணர்வுகளும் வாசகனுக்கு நன்கு தொற்ற வைக்கப்படுகின்றன. அந்த அளவில் அவை வெற்றி ஈட்டியுள்ளன. இவ்வனுபவத்தைத் தாண்ட முடியாமை அவரது கலையின் எல்லைக் கட்டுக்களை வரையறுக்கின்றது. 'வெக்கங் கெட்டவர்கள்' 'ஓ! கடவுள் உறங்குகிறார் போல' குறிப்பிடத்தக்கவை.

முருகபூபதியின் பெரும்பாலான கதைகள் நீர்கொழும்பு மீனவரின் வாழ்க்கையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டவை. மீனவருக்கும் போலி இலட்சிய மூலாம் பூசாது, போலி உணர்ச்சிகளைத் தூண்டாது, ஆசிரியர் 'அந்தப் பிறவிகள்', 'பேரலைகள் மடிகின்றன', 'சுமையின் பங்காளிகள்' போன்ற கதைகளில் மீனவரின் பண்புகளை நயமாக உணர்த்துகின்றார். 'கனவுகள் ஆயிரத்'தை விட 'தரையும் தாரகையும்' வெற்றி ஈட்டிய கதை என நினைக்கின்றேன். நகர சுத்தித் தொழிலானரை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட 'விடிவை நோக்கி' குறிப்பிடத்தக்கது. 'விழிப்பு' தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்காக வலிந்து செய்யப்பட்டதுபோல் இறுதியில் தோன்றுகிறது. 'இனம், மொழி, மதம் என்று எங்களைக் கூறு போட்டு.....' என்ற வரிகளில் அரசியல் மேடைக்கே உகந்தவை. 'நம்பிக்கைகள் நம்பிக்கையற்றன' வின் முடிவு வலிந்து செய்யப்பட்டது.

அகத்தைப் புறமாக்குவதும், புறத்தை அகமாக்குவதும் கலைஞரின் பணி என்றார் ஆங்கிலக் கவிஞரும், விமர்சகருமான கோல்ரிஜ். அக உலகு புற உலகு என்று அனுபவத்தைக் கூறு போடாது. எமது கலைஞர் இக் கூற்றினைத் தமது தாரக மந்திரமாகக் கொள்வது நலம்.

.....

மல்லிகை ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தின் தேவையை ஒட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட மாத இதழ்.

'நமது நாடு கலாசாரப் பாலைவனம்' என நம்மவர்கள் சிலரால் சொல்லப்பட்ட இழிவு மனப்பான்மையை துடைத்தெறிந்து இந்த மண்ணில் உள்ள ஆரோக்கியமான சிந்தனைகளுக்கு தளம் அமைத்துத் தருவதே அதனது தலையாய கடமையும் இலட்சிய முமாக இருந்து வருகின்றது.

இன்றைய உழைப்பை நாம் வீணுக்கு இறைக்கவில்லை. நாளைய நவ இலங்கையை — இலக்கியச் சிந்தனையை — உருவாக்குவதே நமது முதற் பெரும் கடமையாகும்.

12-வது ஆண்டை நோக்கி முன்னேறும் இதனது அழைப்பில் கலந்து கொள்பவர்கள் சந்தா அனுப்பலாம்.

இந்த நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றையே முற்போக்குத் திசை வழியில் மாற்றியமைக்கும் வல்லமை இதற்கு உண்டு. நிகழ்காலத்தை மகத்தான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் வரவேற்கும் இம் மாசிகை, அதற்காக உழைப்பையே பசுனையாக்கி வருகின்றது.

இந்தச் சத்திய வேள்வியில் தம்மையும் இணைத்துக் கொள்ள விரும்புவோர் நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

நூரெம்பெர்க்கை

ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வார்களாக!

எஸ். எப். எம். லவாஹிர்

சிலியின் ராணுவ விசாரணை மன்ற நீதிபதி அட்மிரல் ஜஸ்டி னியானோவும் ஷிக்நோர் டானியல் இபாசெடாவும் ஒருவரை ஒருவர் நண்கறிவர். அட்மிரலுடன் பணியாற்றும் ஜூரி சபையினருக்கும் ஷிக்நோர் இபாசெடாவையும் ஸானர்து பொலீஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த இதர மூன்று அதிகாரிகளையும் நன்கு தெரியும். அஹு அலிஸியர ஸ்ப்ளொரெஸ் என்ற 5 வயதுப் பெண்ணை மிகக் கடுமையாக அடித்தும் கற்பழித்தும் உள்ளனர் ஷிக்நோவும் இதர மூன்று பொலீஸ் அதிகாரிகளும். இப்பெண்ணின் கணவர் மனுவேல் மார்தாமிரொஸ் முன்னர் அவண்டே அரசாங்கத்தின் கீழ்வங்கி மானேஜராக இருந்தவர்.

எள்வாருயிலும் ஷிக்நோர் இபாசெடாவின் குற்றங்களை விசாரிப்பதைக் காட்டிலும் முக்கியமான வேலைகளை அட்மிரல் கவனிக்கவேண்டியுள்ளது. கடந்த இரண்டு வருடங்களாக எத்தனையோ கற்பழிப்புக்களும் சாகும் வரை சித்திரவதையும் படுகொலைகளும் சிலியில் நடைபெற்றிருக்கையில் ஷிக்நோரின் குற்றங்கள் எந்த மூலைக்கு!

அட்மிரல் ஜஸ்டி னியானோக்கு சுவாரஸ்யமான வேறு விசாரணைகள் உள்ளன. சிலியின் சட்டபூர்வமான அரசாங்கத்துக்கும் மக்கள் தேர்ந்தெடுத்த ஜனாதிபதிக்கும் விஸ்வாசமாகத் தமது கடமைகளைச் செய்

தார்கள் என்ற ஒரே ஒரு குற்றத்துக்காக ஏராளமானவர்களை அட்மிரலும், அட்மிரலும், பப்ளிக் பிராஸிகியூட்டரான டாரொஜும் விசாரித்து வருகிறார்கள். பொய்க் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீதான விசாரணையைக் சரிசெய்வதே ஜஸ்டி னியானோவினதும் அவரது சகாக்களினதும் நோக்கம்.

சிலியின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருபவர்கள் அங்கிருந்தவரும் முரண்பட்ட செய்திகள் குறித்து ஆச்சரியப்பட மாட்டார்கள். முன்னாள் ராணுவ அதிகாரிகளை, விசாரணை நிபுணர்களாக சிலி பாசிஸ்ட் ஆட்சி நியமித்துள்ளது.

பிளோசெட்டின் இந்த நீதி விசாரணை அமைப்பின் நோக்கம் என்ன? பாசிஸ்ட் எண்ணங்கொண்ட ஜூரிகள் இந்த விசாரணைகள் மூலம் என்ன செய்ய எண்ணங் கொண்டுள்ளனர்? இக்கேள்விகளை ஜனநாயக வழக்கறிஞர்களது சர்வதேச சங்கத்தின் கவுன்சில் உறுப்பினரும் சோவியத் சூப்ரீம் கோர்ட்டின் தலைவருமான வெல் சிமிர்தோவிடம் கேட்டேன். அவர் பதிலளித்தார்.

‘உலகப் பொதுஜன நிர்ப்பந்தத்தைத் தாங்க முடியாது, ஜூண்டாத் தலைவர்கள் நீண்டகாலமாக செய்துவரும் கொலைகார நடவடிக்கைகளுக்கு சட்டபூர்வமான வடிவம் கொடுப்பது

தான் இதன் நோக்கம். சிலி
வீதிகளிலும் சதுக்கங்களிலும்
நடைபெறும் படுகொலைகளும்
சிறைக்கூடங்களில் நடைபெறும்
சித்திரவதைகளும் உலக அங்கீ
காரத்தைப் பெற்ற மனித உரி
மைகள் முழுமையாக மிதித்து
வைக்கப்பட்டுள்ளதும் சிலியர்
களை மட்டுமல்ல முழு மனித
குலத்தையுமே வேதனைக்குள்
எாக்கும் என்பதை அவர்கள்
உணர வேண்டும். எனவே அவர்
கள் சட்டத்தின் மறைவில்
இருக்க முயன்றாலும் அது எந்த
வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த
போவதில்லை.

பிரேசெட்டின் நீதி விசார
ணையின் கீழ் குற்றவாளி என்ப
வன் யார்? மக்கள் ஐக்கிய முன்
னணி அரசாங்கம்தான் சிலி
ஐண்டாக்களது எதிரி. இந்த
எதிரிக்கு விஸ்வாசமாக இருப்
பது ராஜத் துரோகம். எனவே
முன்ணைய அரசாங்கத்துக்கு விஸ்
வாசமாக இருப்பவர்கள் ராஜ
துரோகிகள். இதற்கு மரணம்
தான் தண்டனை.

எனவே முன்னாள் அரசாங்
கத்தின் அமைச்சர்களும் மக்கள்
ஐக்கிய முன்னணியை உருவாக்
கிய கட்சிகளின் தலைவர்களும்
இக் குற்றச்சாட்டின்படி ராஜத்
துரோகிகள்.

இதே வேளையில் தம் மீது
பதிந்துள்ள உலகின் கவனத்
தைத் திருப்புவதற்கு ஐண்டா
டாத் தலைவர்களும் அவர்களது
வழக்கறிஞர்களும் முயன்று வரு
கிறார்கள். இதற்காக ஒன்றுக்
கொன்று முரண்பட்ட அறிக்கை
கள் சிலி தலைநகரிலிருந்து வெளி
யாகின்றன. குற்றவாளிகளில்
லூயிஸ் கார்வலன் அடங்கவில்லை
என்று பாரிஸிலுள்ள சிலி ஐண்டா
டாவின் தூதராலயம் ஒரு யேசு

ணையற்ற அறிக்கையை வெளி
யிட்டது.

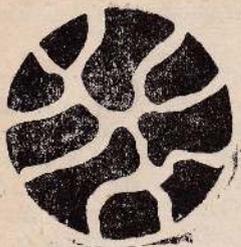
எவ்வாறாயினும் பொதுமக்
கள் ஐண்டாவின் சூழ்ச்சிகளி
னூல் தவறான பாதையில் சென்று
விடக் கூடாது. அவர்களின்
விழிப்பு நிலையும் சோர்ந்துவிடக்
கூடாது. ஏனெனில் அங்குள்ள
கொலைகாரர்கள் நாஜிகளதும்
ஸ்பானிய பாசிஸ்டுகளதும் முன்
மாதிரியைப் பின்பற்றுவார்கள்.

சிலியின் வாஸ்ப கம்யூனிஸ்ட்
டுகளது பொதுச் செயலாளர்
க்ளாடி மாரின் காலோர்திமான
கோரிக்கை ஒன்றை வெளியிட்
டுள்ளார். ஐண்டா பொதுஜன
விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படல்
வேண்டும். வழக்கறிஞர்கள் சர்
வதேச விவகாரங்களிலான நிபு
ணர்களும் இந்த விசாரணையில்
பங்குபற்ற அனுமதிக்கப்படல்
வேண்டுமெனக் கோரியுள்ளார்.

நாஸி ஜெர்மனியின் தலை
வர்கள் 30 வருடங்களுக்கு முன்
னர் நுரெம்பெர்க்கில் விசாரிக்
கப்பட்டார்கள். மனித இனத்
தைச் சங்காரம் செய்ய விழைந்த
இந்த நாஸி அதிகாரிகள்—வெளி
றிய முகம் கொண்ட இந்தக்
கொடுமைநிறைந்தவர்கள் தமது
உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்
வதற்காக ஒருவரை ஒருவர்
குற்றம் சாட்டினார்கள். ஹிட்ல
ரைக் குற்றம் சாட்டினார்கள்.
எவ்வாறாயினும் இவர்களில்
பெரும் பகுதியினருக்கு விசார
ணைக்குப் பின்னர் மரண தன்
டனை விதிக்கப்பட்டது.

எனவே ஜெர்மனியின்
நுரெம்பெர்க் விசாரணையை சிலி
ஐண்டாக்களும் அவர்களது
நீதிபதிகளும் ஜூரர்களும் ரூப
கப்படுத்திக் கொள்வார்களாக!

★

ஒரு மர்மக் 'கொலையாளி'

1948 பிப்ரவரியில், மலாக்கா ஜலசந்தியில் உராங் மெதான் என்ற கப்பலுக்கு ஒரு பெரும் விபத்து ஏற்பட்டது. காப்பாற்றச் சென்றவர்கள் பெரும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளானார்கள். அந்தக் கப்பலில் இருந்த மாலுமிகள் அனைவருமே இறந்து கிடந்தனர். கப்பல் தலைவரின் உடல், மேல் தளத்தில் கிடந்தது; பிற அதிகாரிகள் ஊழியர்கள் அனைவருமே அங்கேயே இறந்து கிடந்தனர். சடலங்களின் முகங்கள் வெளிறிப்போய், பயபீதியால் தாக்குண்டது போலக் காணப்பட்டன. இருந்தும், எந்த உடலிலும் வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட்டதற்கான எந்தவித அறிஞரியும் இல்லை. அப்படியானால் என்ன நேர்ந்தது? எப்படி மரணம் சம்பவித்தது?

அதற்குச் சில காலத்திற்குப் பின்னர், வட அட்லாண்டிக்கை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்த ஐந்து அவெஞ்சர் விமானங்கள் வழியில் மர்மமாக விபத்துக்கு உள்ளான செய்தி வெளிவந்தது. விமானங்கள் புறப்பட்டு 30 நிமிட நேரத்தில், ஒரு விமானம் அனுப்பிய ரேடியோச் செய்தி, எல்லா விமானங்களும் ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டதாக அறிவித்தது. விமானங்கள் தமது பாதையை விட்டு விலகிச் சென்று கொண்டிருப்பதாகவும், எந்த நிலமும் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை என்றும் அச்செய்தி கூறிற்று. ஏன் விமான எந்திரங்கள் அவ்வாறு தடம் புரண்டு இயங்கின என்று, விமான நிலையத்திலுள்ள எவராலும் விளக்க முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில், எல்லாச் செய்திப் போக்குவரத்தும் தடைப்பட்டு விட்டது. அந்த விமானங்களைக் கண்டுபிடிக்கவே முடியவில்லை.

மீண்டும், அந்த விபத்து நேர்ந்ததற்கான காரணத்தை எவராலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

1930-ஆம் ஆண்டுகளிலேயே விஞ்ஞானிகள் ஒரு அற்புத நிகழ்வைக் கண்டு பிடித்தனர். கொந்தளிக்கும் மாகடலில் 'குறையதிர்வு' ஒலி ஏற்படுவதை பேரவை உறுப்பினரான வாஸிலி ஷுலிகின் கண்டுபிடித்தார். இதுவே அந்த நிகழ்வைக் கண்டு பிடிப்பதற்கான முதற்படியாக அமைந்தது. இதற்கு டாக்டர் ஷுலிகின் 'கடலின் குரல்' என்று பெயரிட்டார்.

அண்மையில், உயிரியலாளர்கள், பிராணிகளின் உடலை இந்தக் குறையதிர்வு தீவிரமாகத் தாக்கினால் என்ன ஏற்படும் என்பது

குறித்து ஆராய்ந்தனர். அது அவர்களுக்கு காரணமற்ற ஒரு பயத்தையும். பீதியையும் ஏற்படுத்துகிறது எனக் கண்டனர்.

இதில் வேடிக்கை என்னவெனில் ஒவ்வொரு உயிர்ப் பிராணியும், தானாகவே சொந்த குறையதிர்வு ஒலிகளை ஏற்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்தது. இந்தக் குறையதிர்வுகளின் காரணமாக, சில வேளைகளில் ஒருவித குறையதிர்வு 'ரீங்காரம்' ஏற்படலாம் அதன் விளைவாக, இருதயத் துடிப்பின் வீச்சு பெரிதும் அதிகரித்து இரத்த மானிகள் உடைந்துவிடக்கூடும். அந்த 'ரீங்காரத்தின்' அளவைப் பொறுத்து, இரத்தச் சுழற்சி குறைந்து, இருதயம் நின்று விடவும் கூடும். தவிர, ஓரளவிடான குறையதிர்வு ஒலி, கண்களைக் குருடாக்கவும் செய்யும்.

கடற்படுக்கைக்கு அப்பாலும், இந்தக் குறையதிர்வின் நாச வேலை நீடிக்கக் கூடும் என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. கடலோரப் பகுதிகளில், அந்த ஒலியின் காரணமாக தெரு விபத்துக்கள் அதிகமாகின்றன: நோயாளிகளின் நிலை மேலும் மோசமாகிறது. இருதய நோய் கொண்டவர்களே, குறையதிர்வு ஒலியினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

இந்தக் கண்டுபிடிப்புகள், 1948-இல் நாம் முதலில் கூறிய கப்பலில் இருந்தோருக்கு ஏற்பட்ட மர்மமான சாவை விளக்குவதற்கான அடிப்படையைத் தந்துள்ளன. ஆனால், அந்தக் கோர நிகழ்ச்சி, அமைதியான காலநிலையில் நடைபெற்று உள்ளது. ஒரு வேளை, இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற இடத்திலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கப்பால் பெரும் புயலும், சூறாவளியும் வீசியிருக்கக்கூடும்: அங்கிருந்து 'குறையதிர்வு ஒலி' நிகழ்ச்சி நடந்த இடத்தை எட்டியிருக்கலாம் அல்லவா?

இந்த 'மௌனக் கொலையாளி' யைப் பற்றி மேலும் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டும். உரிய காலத்தில் அந்தக் 'கொலையாளி' யைக் கண்டுபிடித்து, அதனைத் தீங்கற்றதாக ஆக்க வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். இது மிகவும் அவசியமாகும். ஒவ்வோர் ஆண்டும், பல பெரிய கப்பல்கள், அபாய சமிக்கினைகளைக் கூட ஒலிக்காமல் மாயமாக மறைந்து விடுகின்றன என்று விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அவ்வாறு மறைவதன் காரணம் இந்த மர்மமான குறையதிர்வு ஒலியாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா?

உல்லாசக் கடற்கரை ஒன்றில் சிறுவன் ஒருவன் தன் தாயைப் பார்த்து, 'அம்மா, நான் கடலுக்குள் நீந்தப் போகட்டுமா?', என்று கேட்டான்.

'ஐயையோ, வேண்டாமடா கண்ணு; இது மிகவும் ஆழமான கடல்'

'அதீதா, அப்பா நீந்துகிறாரே!' என மீண்டும் அவன் கேட்ட போது, தாய் கூறினாள்,

'ஆமாம்: ஆனால் அப்பா தன்னைக் காப்புறுதி செய்திருக்கிறார்.

மிறர்

சமீரா

ஒரு புதிய தரிசனம்

சௌமினி

‘அம்மாடி எவ்வளவு மொட்டு இண்டைக்கு’

அதிகாலையின் இதமான குளிர்காற்றின் சுகானுபவத்தை அனுபவித்தவாரே பல் துலக்கியபடி நின்ற சுதாமதியின் கண்கள், வேலிக்கு மேலாக வீட்டு முற்றத்தில் நின்ற மல்லிகைப் பந்தலை மொய்த்தபோது வியந்து விரிந்தது அவள் திரும்பிக் கிணற்றடிக்குப் பின் நின்ற பந்தலைப் பார்த்தாள். இதற்குச் சற்றும் குறைவின்றிச் சிரித்தபடி நின்றது அது. இலையே தெரியாமல் ஒரே வெண் மொட்டுக் குவியல் முத்துப் பதித்தாற்போல் பந்தலை மூடியிருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரே கொண்டாட்டம்தான் அவளுக்கு. வேறு வேலையே ஓடாது. மொட்டை ஆய்ந்து மாலைகட்ட ஆரம்பித்தாள் எல்லாம் வேறு எந்த வேலைக்கும் அவளை எழுப்ப முடியாது.

இனிய பூபாள ராகமே ஒரு காலைப் பொழுது ஆறற்போல் ஒரு மௌன சங்கீதமாய் உலகம் புலர்ந்து கொண்டிருந்த வேளையில் எங்கோ நாதஸ்வரத்

தின் இன்னிசை காற்றில் மிதந்து வந்தது.

‘விடியிற நேரத்திலே ஒரு பூபாளம் வாசிக்காமல் இப்ப என்ன கல்யாணி வேண்டிக் கிடக்கு’

போகடி போக்காக மனம் முனகிக் கொண்ட அதே வேளையில், பொறி தட்டினுற்போல் மனம் இன்னொன்றை ஞாபகம் கொண்டு விழிப்படைந்தது. அவள் பரபரப்படைந்தாள்.

‘ஓ! இண்டைக்கு ராதா வின்ரை கல்யாணம், இண்டைக்கு முடிந்தநாள். ஊரிலே ரண்டு மூண்டு கல்யாண வீடு இருக்கு. இந்த இராசையா மோப்பம் பிடிச்சுக் கொண்டு வந்து சேரப்போகுது, மல்லிகைப் பூவுக்கு அதுக்கிடையிலே மொட்டெல்லாம் எடுத்து வைச்சிட வேணும்’

அவள் பரபரப்புடன் முகம் கழுவ ஆரம்பித்தாள். அவள் பயம் நியாயமானது. கோவில் திருவிழாக் காலங்களிலும் ஊரில் விஷேசங்கள் என்றாலும் மல்லிகைப் பூ உள்ள வீடுகளுக்கு இராசையா வந்துவிடுவார்.

இந்த நாட்களில் மட்டுந்தான் அவர் வீட்டில் அடுப்புப் புகையும். மற்ற நாட்களிலோ வயிறு கள்தான் புகையும். ஆனால் இது ஒன்றையும் சுதாமதி எண்ணிப் பார்த்ததில்லை. அவர்கள் வீட்டில் பூ எடுக்க அவரை ஒரு போதும் அவள் அனுமதிப்பதில்லை. எவ்வளவு பூப் பூத்தாலும் அவ்வளவு பூவையும் எடுத்து அலுப்பின்றி மாலைகட்டி கோயிலுக்குக் கொடுப்பாள். வீட்டில் சுவாமி படங்களுக்குப் போடுவாள். அதிலே அவளுக்கு ஒரு வெறி. அவளுக்கு அவள் உலகம்தான் பெரிது.

ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் இராசையா வந்து ஏமாற்றத்துடன் திரும்பும்போது சுதாமதியின் அக்காவிற்கு ஒரே தவிப்பாக இருக்கும். அவள் தங்கைக்குப் புத்தி சொல்வாள், வாதாடுவாள். இராசையா வின் மெலிந்த எலும்பு உடலும் நிழல் வீழுந்த கண்களும் கவலையே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றமும்..... அவளுக்குப் பரிதாபமாக இருக்கும். ஆனால் அவரது இக் கோலத்திற்கான காரணம் மனத்திற்கு நினைவுவரும் போது இரக்கத்திற்கு மேலாக வெறுப்பு வருவதும் உண்டு. அளவுக்கு மீறிய அவரது குடி..... சுதா இவரைப் பூ எடுக்க விடாது தடுப்பதற்கு இதுதான் முக்கிய காரணம்.

‘அக்கா, ராசையா குடிச் சுப்போட்டு வந்து, சிகரெட்டையும் பத்திக்கொண்டு அந்தக் கையாலை மாலைகட்டிக் கோயிலுக்குக் குடுக்கும். ஒரு ஆசார மில்லாமல் இப்பிடிச் சுட்டிக் குடுக்கத்தான் நான் பூக் குடுக்க வேணுமோ? இதாலை அந்தாளுக்கல்ல பாவம், எனக்குத் தான் பாவம்’ என்பாள்.

‘ஒவ்வொருத்தருக்கு ஒவ்வொரு படிக்கம். நாங்கள் அதுக்கு என்ன செய்திறது? அந்தாள் குடிச்சாலும் குடும்பத்தையும் பாக்குஜானே. ஒருத்தருக்கும் ஒரு தீங்கும் செய்யாத நல்ல பிறவி. உன்னை வாற காக அவற்றை குடும்பத்துக்கு உதவு தெண்டு நினைச்சுக் கொள்ளென் சுதா’

‘அதெல்லாம் முடியாது. என்ரை மனத்தை என்னை ஏமாத்த முடியாது’

‘சுதா ஒருத்தன்ரை வாழ்க்கைப் பிழைப்புக்கு குறுக்கை நாங்கள் நீக்கக் கூடாது. நீ கோவிலுக்குக் குடுத்து வீட்டிலே படங்களுக்கும் போடறும். ஒரு நாளுக்கு ஒன்றும் செய்யலாம் தானே. அப்ப அரைவாசி உனக்கும் காணும். மற்றதை இராசையாவுக்குக் குடுக்கலாம். ஏனெண்டா அந்தாளுக்கு இது வாழ்க்கை. எங்களுக்கு விளையாட்டு’

‘என்னக்கா விளையாட்டு? பத்திக்குப் பேர் விளையாட்டே? பூமாலைத் தொண்டு செய்து ஆண்டவன் அருளுக்கு ஆளான வையைப் பற்றி நீ படிச்சனி தானே? அவை செய்ததெல்லாம் விளையாட்டே?’

‘ஒரு ஏழையின் வயிற்றில படிச்ச நாங்கள் ஆண்டவன் அருளுக்கு ஆளாகாமல் அந்த ஏழையின் கண்ணீரைத் துடைச்ச அருள்பெறலாம். மனம் என்ற மலரையே ஆண்டவனுக்குச் சமர்ப்பித்து அருள்பெற்ற மகான்களைப் பற்றி நீ படிச்சிருப்’ ராய்தானே?

‘என்னுடைய மனத்தை மலராக்கிச் சமர்ப்பிக்கும் பக்குவம் எனக்கு இன்னும் வரேல்லை.

அதுவரையும் மல்லிகை மாலை தான் போடப்போறன்" எப்போதும் கடைசிப் பேச்சு அவளுடையதாகத்தான் இருக்கும். அக்கா திரும்பிவிடுவாள் மெளனமாக.

இன்னொருநாள் சுதா சமூக அறிவியல் பாடத்தில் கரண்டல் சமுதாய அமைப்பைப் பற்றிப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது அக்கா பிடித்துக் கொண்டாள்.

"கரண்டல் சமுதாய அமைப்பாலே என்ன திங்கு சுதா?"

"கரண்டல் சமுதாய அமைப்பில் ஏழைகள் துன்பப் படுகிறார்கள். அவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தால் சுரண்டப்படுகிறார்கள். பொது உடைமைச் சமுதாய அமைப்பில் இந்தத் தொல்லைகள் இல்லை. தனி உடைமை தவறான அமைப்பு அக்கா"

"அப்படியெண்டா இந்த மல்லிகைப் பூ விஷயம் என்ன? நீ ஏன் அதைத் தனியுடைமையா வைச்சிருக்கிறாய்? அது பொது உடைமையாக இருந்திருந்தால் இண்டைக்கு இருபத்தஞ்சு ரூபாயாவது கிடைச்சிருக்கும்"

"கடைசியிலே இதுதானே விஷயம்? இந்த மல்லிகை நாங்கள் வைச்சது. எங்களுடைய உடைமை. இதைப் பொது உடைமையாக்கத் தேவையில்லை"

"இயற்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலேயும் ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கைப் பிழைப்பு பின்னிப்போய்க்கிடக்கு. தெரிஞ்சோ தெரியாமலோ மற்ற மனிதர்கள் இதுக்குத் தடையா நிச்சினம். இது ஒருவகையில் சுரண்டல்தானே சுதா?"

"அக்கா, என்னை விஷயமும் நீ சொல்லிற விஷயமும் வேறா வேறா. ரண்டையும் குழப்பவேண்டாம். நான் இதை ஒரு யாகம் மாதிரிச் செய்யிறன்"

"யாகம் மாதிரியா, யாகம் எண்டால் என்ன?"

"ஒரு நல்ல பலன் கருதி அதுக்காகச் செய்யிறதுதான் யாகம்"

"இல்லை கேத என்ன சொல்லுது தெரியுமே? தன்னலம் கருதாச் செயலும் பிறர் நலம் கருதிச் செய்யும் செயலும் தியாக புத்தியோடு செய்யும் செயலும் தான் யாகம். இதன்படி பாத்தால் நீ செய்யிறது யாகமே சுதா?"

அக்காவின் இந்தக் கேள்விக்கு அன்று அவள் பதில் கூறுது சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். அக்கா பொய் சொல்ல மாட்டாள் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். நிறையப் புத்தகங்கள் படித்துவிட்டு அவைகளில் உள்வறறை கதைக்கும்போது சொல்வாள். "சரிதான். அக்கா 'லெக்சர்' துவங்கிட்டா. நான் இனிப் படிச்சாப் போலீதான்" என்று இவள் கேவி பண்ணுவாள்.

சுதாமதி தனக்குள் சிரித்த படி வீட்டினுள்ளே போய் சின்னஞ்சிறு பிரப்பம் பூக்கடையை எடுத்துக்கொண்டு அடுப்படியை அவதானித்தாள். அம்மாவும் அக்காவும் காலிச் சமையலில் மும்முரமாக இருந்தனர். "இவையள் காணமுந்தி ஒரு பந்தல் மொட்டாவது எடுத்து வைச்சிடவேணும். இல்லாட்டி படிக்கிறதுக்கு எழுப்பிவிட என்ன காரியம் செய்கிறாய் என்று

பேச்சு விழும்' என்று நினைத்த படி ஆய ஆரம்பித்தாள்.

சற்று நேரத்தில் தண்ணீர் அள்ள வந்த அக்கா இதைக் கண்டுகொண்டாள்.

'ஓ கோ. நல்ல வேலை கோதை நாச்சியார். பெட்டை படிப்பு மும்மரத்தில் கோப்பி குடிக்கவும் வரேல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. நீ என்னடா என்றால் பூ எடுக்க வந்திட்டாய் என்ன? விடிய முந்தி எழுப்பி விட்டது உதுக்காகவே? வாறமாதம் சோதினை ஆனைப்பார்.....'

'அக்கா, அக்கா, பிள்ளை. சத்தம்போடாதை, அம்மா வந்திடப்போரா. நான் இந்தப் பந்தல் பூ மட்டுமாவது எடுத்து வைக்கிறேன். பிறகு நான் பள்ளிக்கூடம் போனாப்பிறகு இராசையா வந்தால் நீ முழுதையும் எடுக்கச் சொல்லுவாய் அக்கா' என்று அவள் கெஞ்சினாள்.

'இந்தப் பந்தல் பூவாவது' என்று அவள் சொல்வதிலிருந்து மற்றப் பந்தல் இராசையாவுக்குத்தான் என்பதை உணர்ந்து கொண்ட அக்கா தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டாள்.

'என்ன தக்கச்சியவை, விடியக்காலமை பூ எடுபடுது. இந்த இராசையா சிசன் வந்து சேரமுந்தி எடுக்கவேணுமெண்டு சுதா அவசரப் படுத்துபோலை' என்றபடி பூக்குடையுடன் இராசையா வந்தார். கிட்ட வர முன்பே மணம் மூக்கைத் துளைத்தது.

'விடிய முந்தி சுந்தையனிட்டை போட்டு வந்து பூ எடுக்க வெளிக்கிட்டாச்சு. தனக்குத் தொண்டு செய்ய என்று

உன்னை எப்பிடித் தெய்வம் நியமிச்சுதோ தெரியேல்லை. நீ குடிக்கிறதை நிறுத்து. நான் ஒவ்வொரு நாளும் பூ எடுக்க விடுவன்'

'நான் என்ன செய்யப் பிள்ளை. பழகினைதப் பிழையெண்டு தெரிஞ்சும் நிறுத்த முடியேல்லை. எண்டாலும் நான் இப்ப முன்னைப்போல இல்லை. எவ்வளவோ குறைச்சிட்டன். இனிமேல் முளுசா விட்டிவன் எண்ட நம்பிக்கை இருக்கு. எப்பிடி எண்டாலும் நான் இனி இஞ்சை வரேக்கை குடியாமல் வாறன்' என்றார் இராசையா உண்மையான குரவில்.

'நீ கடவுளை நம்புறதில்லையாம். விரதமிருக்கிறதில்லையாம். மிருகம் மாதிரி நடக்கறியாம். உன்ரை மனிசி சொல்லுது.....'

'நான் குடிக்கிறதலை அந்த மனிசி அப்பிடிச் சொல்லிக் கொண்டு திரியுது. நான் என்ன செய்ய? நான் தெய்வத்தை மண்டாடிறநான். என்னலை தனியா உன்னைக் கும்பிடவும் விரதமிருக்கவும் முடியாது. என்றை வாழ்க்கை முறையிலை அதுக்கிடமில்லை. நான் செய்யிறதனையே உன்னைக் கும்பிடிறதாய் நினைச்சுக் கொள். நீ எனக்குள்ளே இருக்கிறாய். பூவுக்காய் அலையிறதை உன்ரை கோயிலைக் சுத்திறதாயும் மாலை கட்டப் போறதைப் பூசையாயும் ஏற்றுக்கொள் என்று நினைச்சுக் கொள்ளுவன்'

சுதா ஆச்சரியத்துடன் அவரை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். இவர் என்ன சொல்கிறார்? இந்த வார்த்தைகள்... அவள் யோசனையுடன் அக்காவைத் திரும்பிப்

பார்க்கிறான். பின் இராசையா
வைப் பார்த்து.

‘இராசையா, நீ எங்கடை
நூலெல்லாம் படிச்சிருக்கிறியே’
என்று கேட்டான். இவள் எதை
நினைத்துக் கொண்டு கேட்கிறாள்
என்பதைப் புரிந்து கொண்டு
அக்கா சிரிக்கிறாள்.

‘எனக்கென்ன தெரியும்
பிள்ளை. ஆனால் ஆவன்கூட
மறந்துபோச்சு. அந்த நேரம்
அம்மா அப்பாவைக்கு படிப்
பின்ரை அருமை தெரியேல்லே.
நான் படிச்சிருந்தால் இந்நேரம்...
அவர் எங்கோ நோக்கியபடி
பெருமூச்சு விடுகிறார். நிழல்
விழுந்த கண்களில் ஏதோ
பழைய கனவுகளின் சாயல்
மின்னித் தெறிக்கிறது.

‘வெறும் பேச்சைப் பிடார்த்
தனையாகவும் செய்தொழில்க
ளைப் பூசையில் பயன்படுத்தும்
முத்திரை விளக்கங்களாகவும்
நடப்பதையே கோவிலை வலம்
வருவதாகவும் உணவையே
ஹோமமாகவும் படுத்துக்கொள்
வதையே நமஸ்காரமாகவும்
ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இறைவனை
வேண்டிய அந்த மகானின்
வார்த்தைகளை நினைத்துக்
கொண்டே இராசையாவைப்
பார்க்கும்போது சுதாவின் கண்
களுக்கு அவர் ஒரு புதிய மனி
தராகத் தோன்றினார்.

‘எவ்வளவைப் படித்துவிட்டு
பக்தி செய்கிறோம் என்று பீற்
றிக்கொள்கிறோம். இந் மனிதன்
தவறுகளையே வாழ்வாக்கி,
அதையும் உணர்ந்து வருந்திக்
கொண்டு, அதனால் அச் செயல்
களையே வழிபடு முறைகளாக்கி
அந்த ஒப்பற்ற அவதார புருட
ரின் வார்த்தைகளை மிகச் சர்வ
சாதாரணமாகக் கூறிக்கொண்டு

நிற்கிறாரே, மிருகம் என்று
மனைவியால் சொல்லப்படுகிற
இந்த மனிதருக்குள்ளே ஒரு
மனிதன் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.
பக்திக்குப் புதிய இலக்கணம்
படைக்கும் மனிதன். அக்
காவோ மாலை கட்டித் தெய்
வத்திற்குப் போடும் கையால்
ஒரு ஏழையின் கண்ணீரைத்
துடை என்று பக்தி இலக்கணம்
செய்கிறாள். பக்தி செய்யத்தான்
எத்தனை வழிகள் அது ஒரு
வழிப் பாதை அல்ல’

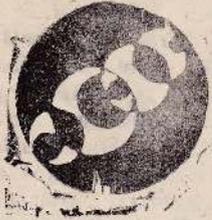
‘இராசையா இரண்டு மல்
லிகையின்ரை பூவையும் நீயே
எடுத்துக்கொண்டு போ. இந்தா
இதையும் பிடி’ என்றபடி தன்
கூடையில் உள்ள மொட்டுக்களை
அவரது குடலையில் கொட்டினாள்
சுதாமதி.

‘என்ன பிள்ளை இது. எனக்
குக் கொஞ்சம் தந்தாப்போதும்.
நீ ஒவ்வொரு நாளும் மாலை
கட்டிப் போடுறாள் பிள்ளையா
ருக்கு. அதை நான் குளப்ப
மாட்டேன்.

‘இல்லை இல்லை. நீ ஒவ்
வொரு நாளும் வந்து எடுத்
துப்போ. நீ எடுக்காத நாளிலை
நான் பிள்ளையாருக்கு மாலை
கட்டிப் போடுவன். பிள்ளையார்
கோபிக்க மாட்டார். அவருக்
குப் பக்தி எதெண்டு தெரியும்’

அவளை ஆச்சரியமாகப்
பார்த்தார் இராசையா.

‘அக்கா! நான் படிக்கப்
போறன்’ என்று அக்காவைப்
பார்த்துச் சிரித்தபடியே உள்ளே
ஒடுகிறாள் சுதாமதி. ★

இலக்கியக் கவனிப்புகள்

க. கைலாசமதி

இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள், உயர் கல்வியுடன் தொடர்புடைய நிறுவனங்கள் சிலவற்றைச் சுற்றிப் பார்வையிடும் பொருட்டு அண்மையில் உத்தியோகபூர்வமான விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்டு, சென்னை பங்களூர், மைசூர், புதுடிஸ்வி ஆகிய நகரங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். இவ்விஜயத்தின் பொழுது, பொதுவாக இன்றைய இந்திய இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பற்றியும், குறிப்பாகத் தமிழ் இலக்கியப் போக்குகள் பற்றியும் சிற்சில தகவல்களையும் அநுபவங்களையும் பெற முடிந்தது. அவற்றிற் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுதலே இச்சிறுகட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மூன்று வகைகளில் தமிழ் இலக்கியப் போக்குகளை அவதானிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது: தனிப்பட்ட முறையில் சில எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்து உரையாடியதனால் சுவாரச்யமான தகவல்களையும் மனோநிலைகளையும் அறிந்துகொண்டேன். உதாரணமாக, ஜெயகாந்தன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, தி. ஜானகிராமன், கண. முத்தையா, வி. சி. குழந்தைசாமி (குலோத்துங்கன்) முதலியோருடன் ஒளிவு மறை

வின்றி மனம்விட்டுப் பேசிய வேளைகளில் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே நிலவும் முரண்பாடுகளையும் மயக்க தயக்கங்களையும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது. அபிப்பிராய பேதங்களையும் கடந்து ஆர. அமர இருந்து முக்கியமான பிரச்சினைகளை அலசிநோம். விமர்சகன் என்ற முறையில் மட்டுமன்றி, இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளன் என்ற முறையிலும் எனது அபிப்பிராயங்களை அவர்கள் அறிய விரும்பியமை மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. ஏறத்தாள ஐந்து மணி நேரம் ஜெயகாந்தனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது தனியொரு எழுத்தாளனது மனக்கோலத்தை மட்டுமன்றி, தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகை உலகின் 'உள்விஷயங்கள்' பலவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

சிறுச்சிறு குழுக்களாக இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் இரசிகர்களையும் சந்தித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்தமை இரண்டாவது வகையாகும். உதாரணமாக, அக்கினிபுத்திரன், தமிழன்பன், இன்சூலாப், எ. தெ. சுப்பையன் முதலிய கவிஞர்களைச் சந்தித்துச் சில மணி நேரம் உரையாடிய பொழுது,

'புதுக்கவிதை' பற்றிய சர்ச்சை காரணமாக நிகழ்ந்தது. அது போலவே, சென்னையிலே பல் வேறு கல்லூரிகளிலே தமிழ்த் துறைகளில் முதுகலை, கலாநிதிப் பட்டங்களுக்காக ஆய்வுகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் சுமார் இருபது மாணவ மாணவியர்களைச் சந்தித்து உரையாடிய பொழுது தமிழாராய்ச்சியின் தன்மைகளையும் போக்குகளையும் இனம் கண்டுகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இலக்கியக் கூட்டங்களிலே உரை நிகழ்த்தியபின் நடைபெற்ற கலந்துரையாடல்களின் போது என்னிடம் கேட்கப்பட்ட வினாக்கள் மூலமாகவும் பல சங்கடிகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் தெளிந்து கொள்ளவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. சென்னையில் மாநிலக் கல்லூரியிலும், பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், பல்கலைக் கழகத்திலும், பொது நூலகக் கேட்டுநற் கூடத்திலும் உரையாற்றினேன். பொதுநூலகத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் முந்நாறுபேருக்கு மேல் இருந்தனர். சுமார் ஒரு மணி நேரப் பேச்சின் பின் கலந்துரையாடல் நிகழ்ந்தது. பாரதியாரைப் பற்றிய மறுமதிப்பீடு ஒன்று தற்சமயம் தமிழ்நாட்டில் தலைதூக்கி வருவதை என்னிடம் கேட்கப்பட்ட பல்வேறு வினாக்களிலிருந்து உணர்ந்து கொண்டேன்.

இவ்வாறு மூன்று வகைகளில் பெற்ற அநுபவங்களினடியாகப் பொதுக் குறிப்புகள் சிலவற்றைக் கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

கடந்த சில வருடங்களாக சி. சு. செல்லப்பா, க. நா. ச. வெங்கட் சாமிநாதன் முதலிய சிலரும், சிற்சில சிற்றேடுகளும்

'கலை கலைக்காகவே' என்னும் கோட்பாட்டை இடைவிடாது பிரசாரஞ் செய்து அதனையே தமிழ் நாட்டு இலக்கியத்தின் பிரதான குரலாக ஆக்க முயன்று வந்திருப்பினும், இன்று அரசியற் சார்புடைய இலக்கியமே அதிகமாக வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது. அரசியல் என்றால் முகச்சளிப்புச் செய்த அகிலன் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இப்பொழுது வெளிப்படையாகவே கம்யூனிஸ்த் எதிர்ப்பில் முழுமுகச் சாக இறங்கியுள்ளனர். அகிலன், நா. பார்த்தசாரதி, நல்ல பெருமாள், இந்திரா பார்த்தசாரதி முதலியோர் காந்தீயத்தை இலட்சியப்படுத்தி எழுதி வருவதை அண்மைக்கால நாவல்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மறுபுறம், டி. செல்வராஜ், கு. சின்னப்ப பாரதி முதலியோரின் நாவல்கள் முற்போக்கு அரசியலை முரசறைகின்றன. புதுக்கவிதைகளிலும் இப்போக்கைக் காணலாம். சதங்கை, பிரக்கை போன்ற சிற்றேடுகளில் வெளிவரும் பாலியற் கவிதைகளைத் தவிர, இன்று வெளிவரும் பெரும்பான்மையான 'புதுக்கவிதை'கள் கூட அரசியற் சார்புடையனவாகவே அமைந்துள்ளன. சில காலம் மின்னெட்டுப்போலக் கவியுலகில் சாதனைபுரிந்த வானம்பாடிக்குழு அண்மையில் பிரிந்து பிளவுண்டதும் அரசியல் வேறுபாடு காரணமாகத்தான். இவ்ருடாப் தணிகைச் செல்வன் முதலிய கவிஞர்கள் முற்போக்குத் தத்துவத்துக்குத் தமது கவிதைகளில் முதன்மை அளித்து வருகின்றனர். 'புதுக்கவிதை' பற்றிப் பல மயக்கங்களும், தெவிவின்மையும் அங்கும் நிலவுகின்றதாயினும், மெல்ல மெல்ல ஆரோக்கியமான — காத்திரமான — பொருள் புதுக்கவிதை

களுக்கு வலு அளிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. உதாரணமாக, எ. தெ. சுப்பையன் என்ற இளங்கவிஞரது முறையீடு குறித்து அவருடனேயே சில மணிநேரம் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருந்தேன். மணப்பிழைச்சி, அதிதபாலியல் நாட்டம், சொல்முறிவு, ஓசைநயப் பஞ்சம் முதலிய பலவீனங்களிலிருந்து தமிழ்நாட்டுப் 'புதுக்கவிதை' வேகமாக விடுபட்டு வருகிறது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

சென்னையிலும் டில்லியிலும் அவதானிக்கக் கூடிய விதத்தில் முன்பாகத் தோன்றும் ஓர் ஆசம் நசிவிலக்கியத்துக்கு எதிராக உருவாகிவரும் உணர்வாகும். ஒரு காலத்தில் நண்பர் தி. க. சிவசங்கரன் போன்றவர்களே எழுத்தை மலின்படுத்திவரும் வார சஞ்சிகைகளுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பி வந்தனர். இன்று இக்குரல் பரவலாகக் கேட்கிறது. குறிப்பாக இளம் எழுத்தாளர்கள் விகடன், குமுதம், தினமணிகதிர் முதலிய ஏடுகளின் 'நியூவேவ்' உத்திகளைக் காரசாரமாகக் கண்டிப்பதைக் கண்டேன்.

புதுடில்லியிலே பத்திரிகையாளர் சங்கக் கட்டடத்திலே நண்பர்கள் ஒழுங்கு செய்திருந்த இலக்கியச் சந்திப்பிலே ராஜாராம், ஆதவன் முதலிய இளம் எழுத்தாளர்கள் தமிழ்நாட்டுப் 'பிரபல' வார ஏடுகளை விமர்சனம் செய்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில் புதிய சக்திகள் வளர்ந்து வருவதை உணரிக் க முடிந்தது.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும், மரபுக்கும் நவீனத்துவத்துக்கும், பிற்போக்கிற்கும் முற்போக்கிற்கும் உள்ள

முதல் உள்ள முரண்பாட்டினைப் பல்கலைக்கழகத்திலே இப்பொழுது தூலமாய்க் காணலாம். கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்குள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கல்லூரிகளிலே சுமார் முப்பது ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் நவீன இலக்கியத்தைத் தமது ஆய்வுப் பொருளாகத் தேர்ந்துள்ளனர். பாரதிதாசன் பாடல்கள், தமிழ்ப்புனைகதைகள், திரு. வி. க. போன்ற சீர் திருத்தவாதிகள், அண்ணாதுரை, கருணாநிதி, மா. பொ. சி. போன்ற சமகால அரசியல்வாதிகள் இவர்களது ஆக்கங்கள் முதலியன பற்றியெல்லாம் முதுகலை (எம். ஏ.), கலாநிதிப் பட்டங்களுக்கு மாணவர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஆராய்ச்சி மாணவர் மத்தியில் உரையாடும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது நம்ப இயலாத ஒரு முரண்பாடு எனக்குப் புலப்பட்டது. இவ்வாராய்ச்சி மாணவர்க்கு மேற்பார்வையாளராயும் வழிகாட்டிகளாயும் அமர்ந்துள்ள பேராசிரியர்களுக்கு நவீன இலக்கியத்தில் பரிச்சயமே இல்லை. அது மட்டுமன்று; நவீன இலக்கியத்தின் மீது நல்லபிப்பிராயமும் இவர்களுக்கு இல்லை. ஆராய்ச்சி மாணவர்க்கோ நவீன இலக்கியத்தில் நாட்டம்; அவர்களின் ஆசிரியர்களுக்கோ அது கசப்பாக இருக்கிறது. இதனால் ஆராய்ச்சி செம்மையாக நடைபெற வாய்ப்பில்லாத பரிதாப கரமான நிஃமை காணப்படுகிறது. மாநிலக் கல்லூரியில் திரு. சிச்சமுத்து, திரு. யோகேஸ்வரன் போன்ற வீரிஷுரையாளர்கள் நவீன இலக்கியத்திலே நல்ல ஈடுபாடும் பயிற்சியும் உடையவராயிருப்பினும், வழிநடத்தும் பேராசிரியர்கள்

போதிய உற்சாகம் காட்டுவதாயில்லை. உதாரணமாக, பழம் பெரும் கம்பூனில் தோழர் கோதண்டராமன் அவர்களது மகள் செல்வி கோ. தான்யா, "இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைகளில் மார்க்சியக் கொள்கைகள்" என்னும் பொருளைக் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்கு எடுத்துள்ளார். எனினும் தக்க வழிகாட்டி இன்றிக் கஷ்டப்படுவதைக் கண்டு கவலையடைந்தேன். பிறிதொரு ஆராய்ச்சி மாணவரான வே. சிதம்பரம் "புராதன குலங்களின் அழிவுத் தனிச் சொத்துடைமைச் சமுதாயத்தின் தோற்றமும்" என்னும் விஷயத்தைப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆதாரமாய்க் கொண்டு ஆய்ந்து வருகிறார். அவருக்கும் தக்க வழித் துணை கிடையாது. எனினும் நூலடைவில் ஆய்வுத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களும் சாதனைகளும் ஏற்படும் என்று நம்பலாம். ஆயினும் ஆய்வு முறைகளில் பலப்பல குறைபாடுகள் காணப்படுவதையும் என் னால் அவதானிக்க முடிந்தது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தோடு ஒப்பிடுகையில் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திலே நவீன ஆய்வுகளுக்கும், சமூகவியல் நோக்கில்மைந்த சர்ச்சைகளுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவு இருப்பதைக் காணலாம். அங் குள்ள தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முத்துச்சண்முகமும் இது விஷயத்தில் ஆர்வமுடையராய் விளங்குகிறார். செல்வி. மா. செண்பகம் போன்றோர் ஒப்பியல் இலக்கியத்தில் தீவிரமாய் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். மதுரை, திருவானந்தபுரம் பல்கலைக்கழகங்களில் புதுக்கவிதை பற்றிய ஆய்வுகள் நடைபெறுகின்றன. திருவனந்தபுரத்தில் ஆராய்ச்சி மாணவி ஒருவர்

ஜெயகாந்தனது மொழிநடை பற்றி மொழியியல் நோக்கில் முதுகலைப் பட்டத்துக்கு ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தி முடித்துள்ளார். நவீன இலக்கியம் சிருஷ்டி நிலையிலிருந்து சிந்தனை நிலைக்கு வளர்வதை இத்தகைய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன;

தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் ந. சஞ்சீவி, ரா. சீனிவாசன், மெ. சுந்தரம், முத்துச் சண்முகம் போன்றோருடன் சம்பாஷித்தபோதும். ஆர். பாண்டியன், மே. து. ராகுமார், முத்துராமலிங்கம், சரோஜா முதலிய ஆராய்ச்சி மாணவருடன் உரையாடிய போதும், வேறு பல எழுத்தாளருடன் பேசியபோதும் அடிக்கடி எனக்கு விடுக்கப்பட்ட வேண்டுகோள் ஒன்றுதான்: 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்யுங்கள்' அதற்கு நான் கூறிய பதில்: 'நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டிய நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' ஒன்றுமட்டும் உண்மை. எமது இலக்கியம் பொருட் செறிவுடையது என்ற கருத்து அங்கு பலரிடையே பதிந்துள்ளது. விமர்சகர் க. செந்தில்நாதனிலிருந்து பேராசிரியர் சஞ்சீவி வரை பலரும் பகிரங்கமாக மேடைகளில் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். இலக்கிய விமர்சனத்திலே ஈழம் தமிழ்நாட்டுக்கு வழிகாட்ட முடியும் என்றனர்.

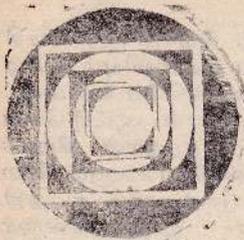
இந்திய இலக்கியம் பற்றிக் கூறுவதாயின், அண்மையில் அனைத்திந்தியக் கருத்தரங்குகள் பல நடத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, 'இந்திய இலக்கியத்தில் மார்க்சியத்தின் தாக்கம்' எனும் பொருளில் மைசூரில் நடைபெற்றதும், 'இந்திய இலக்கியத்தில் மனிதக் கோட்பாடு'

என்னும் பொருள் குறித்துச் சிம்லாவில் நடைபெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கவை. தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் இவை உதவும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

ஒட்டு மொத்தமாகக் கூறுவதானால், இந்தியாவிலே முற்போக்கு இலக்கியம் முக்கியமான ஒரு கட்டத்திலே இன்று நிற்கிறது. சென்ற கால வரலாற்றையும் இன்றைய நிலைமையையும் விமர்சித்து, அடுத்த கட்டத்தை நோக்கும் பொறுப்பான பணியில் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர். திருச்சியிலே மணிமாறன் என்னும் பெயருடைய தமிழ் விசுவரையாளருடன் சுமார் மூன்று மணி நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் சொன்னார்: 'ஜெயகாந்தனையும் கண்ணதாசனையும் ஏனையோரையும் விமர்சிக்க வேண்டியது தான். ஆனால் அதைவிட முக்கியமானது நமது கடந்தகால வரலாற்றையும் போக்குகளையும் விமர்சிப்பது'

தமிழ் நாட்டிலே கல்வியாளர் மத்தியிலும், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் நான் அவதானித்த மற்றோர் உணர்வும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதே: 1967-ம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் நடந்த நான்காவது பொதுத் தேர்தலிலே காங்கிரசைத் தோற்கடித்து ஆட்சிபட்டதிலே அமர்ந்த தி. மு. க., எட்டு ஆண்டுகள் பதவிவகித்திருக்கிறது. காலஞ்சென்ற காமராசரால் 'பச்சைக் தமிழ் மந்திரி சபை' என்று புகழப்பெற்ற அண்ணாதுரையின் முதலாவது அமைச்சரவை—முதற்கொண்டுகலைஞர்களும், நாவலர்களும், பாவலர்களும் உயர்மட்டத்தில் பணிபுரிந்து வந்துள்ளனர். மொழி, இனம் என்பன உரக்கக் கூவப்பட்டன. எனினும் இத்தனைக்கும் பின், பொதுவில்,

இன்று தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சியும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் தமிழ் நாட்டில் பின்தங்கியே உள்ளன. தமிழின் பெயரால் ஆட்சி செய்பவர்கள், பிறந்தநாள் விழாக்களும், பொன்விழாக்களும், சிலை திறப்பு வைபவங்களும் நடத்தி மேடைகளில் முழங்குகின்றோர்களே தவிர, அரசு மட்டத்தில் தமிழ் மொழி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான வழிகாட்டலோ, ஆதரவோ அளிப்பதாக இல்லை என்று பலரும் கவலைப்பட்டுச் சலித்துக் கொண்டதைக் காணக்கூடியதாய் இருந்தது. பலகாலமாகவே கலை இலக்கியத் துறைகளில் முன்னின்ற வங்காளம் மலையாளம் ஆகிய மாநிலங்கள் மட்டும் அல்ல, இப்பொழுது கன்னடம், ஆந்திரம், மகாராஷ்டிரம், பஞ்சாப் முதலிய மாநிலங்களும் தமிழ் நாட்டைவிடப் பன்மடங்கு இத்துறைகளில் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை விஷயமறிந்த விமர்சகர்களும் உண்மையான — நேர்மையான — தமிழ் ஆர்வலர்களும் உரையாடலின் போது உணர்ச்சியுடன் கூறினர். இந்நிலையில் தமிழ்நாட்டில் இலக்கிய சிருஷ்டியையும் பேணி முன்னெடுத்துச் செல்வது முற்போக்கணியினரின் முக்கிய பணி என்பதைப் பலரும் உணர்ந்து வருகின்றனர். முதுபெரும் எழுத்தாளரான நாரண — துரைக்கண்ணன் அவர்களுடன் சிறிதுநேரம் உரையாடிக் கொண்டிருக்கையில் இக்கருத்தையே அவரும் தனக்கேயுரிய அடக்கத்துடன் கூறினார். இளவேனில், என். ஆர். தாசன் கொ. ச. பலராமன் போன்ற இளம் எழுத்தாளரும் இதையே வற்புறுத்தி வருகின்றனர். மொத்தத்தில், இன்று தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு முரண்பாடுகளுக்கிடையில் புதிய தொகு இலக்கிய வேகம் காணப்படுகிறது என்னும் எண்ணத்துடன் தரய்தாடு திரும்பினேன்; ★

சோவியத் நாட்டில் எழுத்தாளர் சுதந்திரம்

தொ. மு. சி. ரகுநாதன்

சமீப காலத்தில் நான் ஒரு நாவலைப் படிக்க நேர்ந்தது. அந்த நாவலைப் படிக்க எனக்கு ஆர்வம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம். அது லட்சிய புருஷனாக விளங்கும் ஓர் இளம் பத்திரிகையாளரையும், முதலாளித்துவ உலகில் அவன் நடத்திய வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் பற்றிய கதையாக இருந்ததுதான். நாவலின் கதாநாயகனான அந்த இளைஞன் — நாவலாசிரியருக்கும் அவர்தான் லட்சிய புருஷன் என்று தோன்றுகிறது. ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

‘முதலாளித்துவ நாடுகளில் உங்கள் அன்றாடச் சோற்றுக்கான உத்தரவாதம் கிடையாது; ஆனால் உங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் சுதந்திரம் உண்டு. சோஷலிச நாடுகளிலோ அன்றாடச் சோற்றுக்கு உத்தரவாதம் உண்டு; ஆனால் ஒருவர்தமது கருத்தைச் சொல்வதற்கு மட்டும் உரிமை கிடையாது’

இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால், பத்திரிகையாளனான இந்தக் கதாநாயகன், செல்வந்தரும், அரசியலில் சுயகாரியப் புலியுமான ஒருவருக்குச் சொந்தமான பத்திரிகையில் ஆசிரியராக வேலை பார்க்கிறான்; அப்போது அவன் தன் கருத்தைத் தாராளமாகச் சொல்லும் உரி

மையைக் கோரி பத்திரிகையின் முதலாளியோடு போராடுகிறான். கண்ட பலன்? இறுதியில் அவன் ஆசிரியப் பதவியை இழந்து தெருவில் வந்து நிற்கிறான்!

இதுவே முதலாளித்துவ உலகில் ஓர் எழுத்தாளன் தனது கருத்தை வெளியிடும் விஷயத்தில் ‘அனுபவித்து வரக்கூடிய’ சுதந்திரம் என்ன என்பதை விளக்கி விடுகிறது. என்றாலும், முதலாளித்துவ உலகின் பிரசாரகர்களும் சரி, சோஷலிச சமுதாயத்தில், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சோவியத் நாட்டில் தான் உணர்ந்ததை எழுதும் சுதந்திரம் எழுத்தாளனுக்குக் கிடையாது என்றும், அப்படியே சுதந்திரம் இருந்தாலும், அது வறட்டுத் தத்துவம். விதிமுறைகள் முதலியவற்றினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்றும், திரும்பத் திரும்பக் கூறி வருகின்றனர்.

சோவியத் நாட்டில் எழுத்தாளருக்குள்ள சுதந்திரம் பற்றிய உண்மையை ஆராயப்புகுமுன் ‘சுதந்திர உலகம்’ எனக் கூறப்படும் முதலாளித்துவ உலகில் வாழும் எழுத்தாளருக்குத் தான் உணர்வதையெல்லாம் பூரணமாக வெளியிடும் சுதந்திரம் உண்டா என்று பார்ப்போம்.

பண முதலீடுகள் திட்டவாட்டமான செல்வாக்கையும் வலிமையையும் அறிகாரத்தையும் பெற்றுள்ள ஒரு சமுதாயத்தில், மேற்கூறிய இளம் எழுத்தாளர் சைப் போலவே, எழுத்தாளர்கள் பணம் படைத்த தமது பதிப்பாளர்களையே சார்ந்திருக்கவே நேர்கிறது. இதனால், அவர்களது 'சுதந்திரமும்' வெறுமனே பெயரளவிலேயே நின்று விடுகின்றது. முதலாளித்துவச் 'சுதந்திர உலகில்' தான் ஜாக் லண்டன், தியேடர் டீர்சியர் போன்ற சிறந்த எழுத்தாளர்கள் எல்லாம் பல ஆண்டுகளாகக் கொடுமைகளுக்கு ஆளானார்கள்; அங்குதான் தாமஸ் மான், ஸ்டீபன் ஸ்பீக் போன்ற உலகப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்களின் நூல்களெல்லாம் எரிக்கப்பட்டன. எனவே, எழுத்தாளரின் படைப்பை வாங்கிக் கொள்ள ஒரு பதிப்பாளர் சிடைத்தால் தான், அவரது படைப்பு பதிப்பாளருக்குப் பிடித்திருந்தால் தான், அந்தப் படைப்பே வெளிவர முடியும். இதனால், அதற்கு ஏற்ப தமது படைப்புக்களை உருவாக்கும் அளவுக்கே அங்கு எழுத்தாளருக்குச் சுதந்திரம் உள்ளது. அதேபோல், பணமூட்டைகளின் நலன்களுக்கு எதிராகப் போகாத வரையில் அங்குள்ள எழுத்தாளர்கள் ஆபாசக் குப்பைன் உட்பட எதையும் படைக்கும் சுதந்திரத்தையே பெற்றுள்ளனர். 'சுதந்திர உலகில்' எழுத்தாளன் அங்குள்ள கோடானு கோடியான சாதாரண மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுவரும் அநீதிகளை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கத் துணிந்தால், அவன் ஈவிரக்கமற்ற அடக்குமுறைக்குத்தான் ஆளாக நேரும்.

தொடர்பு கொள்ள

மல் லி கை ஆசிரியரைக் கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்திலும் 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரிகளில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

எனவேதான், எழுத்தாளனின் விருப்பத்தைக் கட்டுப்படுத்தும், அவனது திறமையை முடமாக்கும், கலைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் மிகவும் அணுகூலம் பயப்பதான மக்களது வாழ்வே கொள்ளும் அவனது தொடர்புக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் சுரண்டல் சித்தாந்தத்திலிருந்தும், முதலாளித்துவ உறவுகளிலிருந்தும் எழுத்தாளனை விடுதலை செய்யாத வரையில் கருத்துச் சுதந்திரமும் இருக்க முடியாது என்று வெளின் கூறினார்.

சோஷலிச சமுதாயம் எழுத்தாளனைப் பணமூட்டைகளின் பிடியிலிருந்து முற்றிலும் விடுவிப்பதாலும், சோஷலிச அடிப்படை பொருளாதாரச் சுரண்டலைப் போக்கி விடுவதாலும், எழுத்தாளன் தன்னைத் தானே வளர்த்துக் கொள்வதற்கு அது இயல்பாகவே எழுத்தாளனுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது.

என்றாலும், மேலை நாட்டுப் பிரசாரகர்கள் 'சோஷியல் எழுத்தாளர்களுக்குத் தமது கருத்துக்களை வெளியிட முழுமையான

சுதந்திரம் உண்டா? என்ற கோள்வியை அடிக்கடி எழுப்புகின்றனர். 'முழுமையான', 'பரிபூரணமான', 'சட்டுப்பாடற்ற' சுதந்திரம் என்பதெல்லாம் அராஜகத்தையே, சமுதாயத்துக்குத் தீங்கு விளைவித்து அதனைக் கெடுக்கக்கூடிய ஆபாசக் குப்பைகளையும் பிற வகையான குப்பைகளையும் படைக்கும் சுதந்திரத்தையே குறிக்கும் என்றால், சோவியத் சமுதாயத்தில் எழுத்தாளனுக்கு அத்தகைய 'சுதந்திரம்' கிடையாது. கிடைக்கவும் கிடையாது என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிட்டலாம். 'நாம் ஒரு சுதந்திரமான பிரகர உலகை, போலிகளிடமிருந்து மட்டுமல்லாது, முதலாளித்துவ — அராஜகவாத — தனி மனிதவாதத்திலிருந்தும் விடுபட்ட பிரகர உலகையே, நிறுவ விரும்புகிறோம்; நிறுவவும் செய்வோம்' என்று கூறினார் லெனின்.

சோவியத் சமுதாயத்தில் எழுத்தாளர்கள் சோஷலிச நியதிகளையும் லட்சியங்களையும் தார்மிக நெறிகளையும் மதித்து நடக்க வேண்டும்; அவற்றைச் சார்ந்து இருக்க வேண்டும். புதிய உலகை நிர்மாணிப்பதில் தாமும் ஒரு செயலாக்கம் மிக்க நிர்மாணியாக இருந்து வருவதே தமது குடிமைக் கடமையாகும் என்று சோஷலிசத்திகழி வாழும் எழுத்தாளர்கள் கருதுகிறார். பணமூட்டையிடம் தமது திறமையை விறக வேண்டிய சுதந்திரத்திடமிருந்து விடுபட்ட சோவியத் எழுத்தாளர்கள், உண்மையான சுதந்திரத்தை, அதாவது மக்களின் நன்மைக்காகவும், உலகிலுள்ள சகல உழைக்கும் மக்களின் உன்னதமான லட்சியங்களுக்காகவும்

தமது படைப்புக்களைப் படைக்கும் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுள்ளனர். சில மேலைநாட்டு விமர்சகர்கள் கூறத் துணிவதுபோல், இது ஒன்றும் 'பரிசுத்தவாதம்' (பியூரிட்டானிசம்) அல்ல. சோஷலிச சமுதாயத்தில் வளர்ந்து உருவான சோவியத் எழுத்தாளரின் கண்ணோட்டம், சமுதாயத்தின் ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தைக் கருத்தில் கொண்டே இலக்கியத்தின் அழகியல் கோட்பாடுகளை உருவாக்கிக் கொன்றது. இங்கு எந்தவொரு மேலைநாட்டு விமர்சகரும் சந்தேகப்பட முடியாத அளவுக்குத் திறமையும் துணிவும் மிக்க மாபெரும் சோவியத் மகாகவியான மயாகோவ்ஸ்கி என்ன சொன்னார் என்பதை நினைவு கூர்வது பொருத்தமாகும். 'நான் சுதந்திர மாளிடன்; சுதந்திர எழுத்தாளன்; பொருளாயத்தீர்தியில் சுதந்திரமான நான் சோஷலிச சமத்துவக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படை மீது ரஷ்யாமைப் புணரமைத்துவரும் புரட்சி இயக்கத்தோடு தார்மீக ரீதியில் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன்' என்று கூறினார் அவர்.

சோவியத் எழுத்தாளர்கள் பொறுப்புணர்ச்சி என்ற பெயரால், சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக உள்ளனர் என்றும் மேலைநாட்டு எழுத்தாளர்கள் சோவியத் எழுத்தாளர்கள் விஷயத்தில் குறைகாண முனைகின்றனர். தாம் வாழும் சமுதாயத்திலிருந்து வெவ்வேறானவரும் தனித்து வாழ முடியாது என்பது உண்மைதான். என்றாலும், சார்பு என்று சொன்னால் எத்தனையோ விதமான சார்பு நிலைகள் உள்ளன. சோவியத்

நாட்டில் உற்பத்திச் சாதனங்களில் தனியார் உடைமை கிடையாது. எனவே முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் அடிப்படையாக விளங்கும் லாபம் என்ற கஜக்கோல அந்தச் சமுதாயத்துக்குப் பொருந்துவதில்லை; பொருந்தவும் பொருந்தாது. எனவேதான் சோவியத் நாட்டுக் கலை இலக்கியத்தில் 'கமர்சியலிசம்' என்ற வியாபார நோக்கும் கிடையாது.

சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருக்கும் நிலையானது, சோவியத் எழுத்தாளர் வாழ்க்கையின் எதார்த்தங்களை விமர்சன நோக்கோடு அணுகக் கூடிய அவரது சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. விமர்சனம் என்பது கலையின் இயல்பான கிரியை என்றும், அதன் மூலம் எழுத்தாளர்கள் எதார்த்தத்தைப்

புரிந்து கொள்ளவும் அதனை மாற்றவும் முடியும் என்றுதான் சோவியத் எழுத்தாளர்கள் கருதுகின்றனர். விமர்சனம் செய்ய எழுத்தாளருக்குள்ள உரிமையைச் சமுதாயம் அங்கீகரிக்கும் சமயத்தில், அந்த விமர்சனத்தையும் விமர்சனம் உரிமையும் சமுதாயத்துக்கு உண்டு என்ற உண்மையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மேலும், கடுமையான கண்டனத்துக்கும் விமர்சனத்துக்கும் உள்ளான சோவியத் எழுத்தாளர்களும் கூட, இன்னும் தொடர்ந்து எழுதி வருகின்றனர் என்ற உண்மை, சோவியத் நாட்டில் எழுத்தாளர்கள் அனுபவித்து வரும் கருத்துச் சுதந்திரத்துக்குக் கண்கண்ட சாட்சியமாகும்.

உங்களுக்குத் தேவையான

சகல

மோட்டார் உதிரிப் பாகங்கள்

நிதான விலையில் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்

புஸ்பா அன் கோ

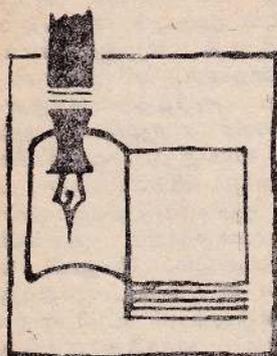
279, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட விநியோகஸ்தர்கள்

ஸ்ரீலங்கா அரசாங்க வர்த்தக (பொது)

கூட்டுத்தாபனம்.

கடிதங்கள்

மல்லிகை மலரின் வீடியற் காலே சுகந்த வாசனைக்காக அந்த மலரின் மீது எப்போதும் எனக்கு ஒரு தனிப் பிரியம் உண்டு. அதே பெயரைத் தாங்கி மலர்ந்து கொண்டிருக்கிற உங்களது மலரின் மணம் அந்த மல்லிகையின் மணத்திற்கு எந்த வீதத்திலும் குறைந்ததல்ல என்பதை மல்லிகையின் இலக்கியக் கணம் நிரூபிக்கிறது. எதிர்காலம் பற்றிய மகோன்னத நம்பிக்கையுடன், இந்த நாட்டின் இலக்கிய சரித்திரத்தையே மாற்றியமைத்துக் காட்டும் வல்லமை தேடி நம்பிக்கையுடன் நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற அந்த உறுதி இப்படிப்பட்ட தாகமுள்ள என் போன்ற தோழர்களுக்கு நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியளிக்கும்.

சமீப இதழில் வெளியானதுரை. மனோகரனின் 'புதிய சுவடுகள்' ஒரு எழுத்தாளனின் நிஜ வாழ்க்கைப் பாதையின் அவலங்களை சுவடுகாட்டி மனதைத் தொட்டது. 'அவள் சிரிப்புகள் என்றே குமைந்திருந்தால்.....' என்று தன் உள்ளார்ந்த அனுபவங்களை கற்பனை வாகனத்தில் ஏற்றியுள்ள

க. நவம் அந்த தலைமை வாத்தியாரின் கள்ளப்பார்வையில் அகப்பட்டது ஆசிரியையா அல்லது மாணவியா என்று தெளிவுபடுத்துவாரா? ஏன் பரிமள நாயகி அப்படி 'மழுப்பல்' சிரிப்பு சிரிப்பு சிரித்தாள்? சிவிபடுகொலை பற்றி கட்டுரை, சிண்டுமுடியும் சி. ஐ. ஏ. பற்றி மிகக் கொதிப்படைய வைக்கிறது.

மல்லிகையில் ஏதாவது சித்தாந்த ரீதியிலோ அல்லது பொதுப் பிரச்சனையையோ மையமாக வைத்து ஒரு விவாதக் களம் அமைத்தால் நன்றாயிருக்கும். மல்லிகை இன்று போல் என்றும் இலக்கிய ரீதானமும், சித்தாந்த 'கற்பும்' தொனியும் மாறாது, சினிமா சிண்டுமுடிதல் போன்ற முதல்களில் ஓடுகின்ற பத்திரிகைகளின் மத்தியில், சாக்கடை வெள்ளத்தினூடாக பரிசுத்தம் மாறாது ஓடுகின்ற ஒரு புண்ணிய நதியாக பாயவேண்டுமென்பது என் அவா. நீங்கள் நடாத்துகின்ற சத்தியவேள்வியிலே இந்நில்லாவிட்டாலும் நாளை நிச்சய

யமாக ஒரு சரித்திர மாற்றம்
அமையப்போகிறது.

செ. சண்முகதாஸ்
கொழும்பு - 10,

2

மல்லிகையின் இலக்கிய
மணம் ஈழத்துப் பூஞ்சோலை
யெங்கும் கமழ்வது கண்டு இலக்
கிய ஆர்வ மிகு வாசகர்கள்
களிப்படையாதிருக்க முடியாது.
அப்பேற்பட்ட ஒருத்தன் என்ற
நன்றோக்கில் மல்லிகையின்
எதிர்கால வளர்ச்சிக்குச் சில
'நல்லவை' களைத் தங்கள் முன்
வைக்க விரும்புகின்றேன்.

1. சில குறிப்பிட்ட நல்ல
படைப்பாளிகள், மல்லிகை
சில குறிப்பிட்ட படைப்பா
ளிகளுக்குத் தொடர்ந்து
சந்தர்ப்பம் அளிக்கின்ற
தென்ற குறையைச் 'செல்
லமாக'ச் சொல்லிக்கொள்
கின்றார்கள். இதை நீக்க
என்ன நல்லழியைக் கைக்
கொள்ளல் வேண்டும்.

2. மல்லிகையின் பழம் வாச
கர்கள் பலருக்கு மல்லிகை
தொடர்ந்து வெளிவருவது
தெரியாது. என் அலுவல
கத்திலேயே சிலர் என்னி
டமிருக்கும் பிரதியைப்
பார்த்துவிட்டு அதிர்ச்சி
யுற்று; அன்னியெடுத்துப்
பார்ப்பதைக் கண்டு யான்
திருப்தியுற்ற சந்தர்ப்பங்
கள் பலவுண்டு. ஆகவே
மல்லிகையின் வாசனையின்
நுகர்வைப் பரவல்படுத்த
ஏது வழி?

இவற்றிற்குச் சரியான நடவ
டிக்கை எடுப்பதைக் கொண்டுமல்
லிகையின் வெளியீட்டை இன்
னும் பெருக்கி நல்லதோர், பர
வலான இலக்கியப் பணியைச்
செய்யலாம். இல்லையா?

கொழும்பு - 1 தர்காநகர் ஸயா

3

மல்லிகையின் இலக்கியப்
பணியில் நம்பிக்கை கொண்ட
வாசகர் கூட்டத்தில் நானும்
ஒருவன். அதுமாத்திரமல்ல —
தேசிய ரீதியில் தேசிய சஞ்சிகை,
பத்திரிகைகட்கு முடிந்த அளவு
ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்ப
தற்கான உணர்வுள்ளவர்களின்
பட்டியலில் நானும் ஒருவன்.
இதுவரைகாலமும் இடைக்கிடை
அகப்பட்ட முறையில் மல்லி
கையை வாங்கிப் படித்ததை
நிறுத்தி — சந்தா முறையில்
எனது வாசிப்பைத் தொடங்க
லாமென்ற நற்பாசையில் தான்
இதனை எழுதுகின்றேன்.

அனுராதபுரம். ஆ. அலித்தம்பி

4

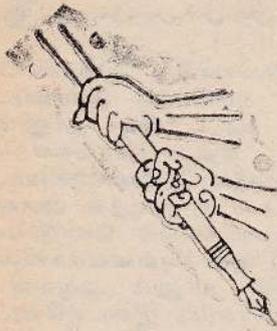
அழகு சுப்பிரமணியத்தின்
ஆங்கில மூலக் கதையை ஆங்
கிலத்தில் வெளிவராமலே தமிழில்
மொழிபெயர்த்துத் தருவ
தையீட்டு மல்லிகை நியாயமா
கவே பெருமைப்பட்டலாம்.

இப்பொழுது வெளிவரும்
இதழ்கள் ஒவ்வொன்றும் தர
மாக அமைந்துள்ளன. மாதா
மாதம் மெருகேறி வருகின்றன.

திக்கவல்ல சிறப்பிதழ் விளம்
பரம் பார்த்தேன். திக்கவல்
லையை ஓர் இலக்கியத் திருநக
ராக எமக்கெல்லாம் அறிமுகம்
செய்வித்ததே மல்லிகைதான்.
அம்மல்லிகை சிறப்பிதழ் வெளி
யீடுவது சாலப் பொருத்தம்.
அருமையான திக்கவலை எழுத்
தாளர்களை நாட்டுக்கு அறிமுகம்
செய்ததில் உங்களுக்குப் பெரும்
பங்குண்டு. அந்தச் சிறப்பிதழை
யும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

த. மயிலவாகனம்

கொழும்பு - 11

ஃ தூண்டில்....

★ உங்களுக்கும் சர்வ தேசப் புகழ்பெற்ற பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளரான அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நேரடித் பரிச்சியம் உண்டா?

நீர்கொழும்பு. வெ. தருமராஜா

உண்டு. ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் பறங்கித் தெருவில் உள்ள 'பிரிமியர் கபே' யில் சாயங்காலம் ஆறு மணியளவில் நானும் ஏ. ஜேயும் எஸ். பொவும் அழகுவை அடிக்கடி சந்தித்து இலக்கிய உரையாடல் நடாத்துவோம். நல்ல நகைச் சுவைச் சம்பாஷணையாளர் அவர். அருமையாக உரையாடுவார். இங்கிலாந்திலும் பாரிஸிலும் நடந்த இலக்கிய விவகாரங்கள் பற்றிக் கதை கதையாகச் சொல்வார். என்னைப் பொறுத்தவரை அழகு வின் இந்த இலக்கியத் தொடர் பால் நான் நிறையக் கற்றுக் கொண்டுள்ளேன்.

★ கிழக்கிலங்கைக் கடதாசித் தொழிற்சாலைத் தலைவர் கே. சி. தங்கராசா அவர்களை உங்களுக்கு நேரடியாகத் தெரியுமா? அவரைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

வானைச்சேனை. ஆ. தம்பிமுத்து

மிகப் பண்பு நிறைந்த கனவான்களில் ஒருவர் அவர். எனது தகைமை மிக்க நண்பர்களில் ஒருவர். என்னிடம் ஒரு தந்தையைப் போலப் பரிவு காட்டிப் பழகுவார். மிகக் கெட்டித்தனமான நிர்வாகி. கடதாசிக் கட்டுத்தாபனப் பிரச்சினைகளில் பாராளுமன்றத்தில் பல மந்திரிகளாலும் வியந்து பாராட்டப் பெற்றவர். அடக்கமானவர். விளம்பரத்தை விரும்பாதவர். எல்லாவற்றையும் விட இவரை நான் மதிப்பது ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகத்தான். இலங்கையில் தலைப்பட்டினமல்லாத ஒரு பிரதேசத்தில் ஒரு தினசரியைத் துணிந்து நடாத்த முன் வந்தவர் இவர் ஒருவரேதான்! யாழ்ப்பாணத்தில் 'சுழநாடு' தமிழ்த் தினசரியை ஆரம்பித்து நடாத்தும் இவரது ஆர்ப்பாட்டில்லாத பெரு முயற்சியை நினைக்கும்போது இவரது சாதனைக்கு முன்னால் நான் தலை வணங்குகின்றேன்!

★ ஆல் இந்தியா ரேடியோவில் செய்தி அறிவிப்பாளர் வரிசையில் உங்களைக் கவர்ந்தவராயார்? அதேபோல இலங்கை ஒலிபரப்பில் செய்தித்துறைக்

குரல்களில் உங்களைக் கவர்ந்த குரலின் சொந்தக்காரர் எவர்?

திருமலை. பி. ஆரோக்கியநாதன்

‘ஆல் இந்தியா ரோடியோ செய்திகள்— வாசிப்பது தர்மாம் பாள்!’ இந்த குரலினிமைக்காகவே நான் சில சமயங்களில் செய்தி கேட்பதுண்டு. அதே போல என்னைக் கவர்ந்த இலங்கை ஒலிபரப்பில் குரல் கவர்ச்சி மன்னன் வி. சுந்தரலிங்கம். அவரது குரலில் ஒரு தனித்தன்மையான மதுரத் தொனி என்னைக் கவர்வதுண்டு.

★ இதுவரை காலமும் மல்லிகையை நடாத்தி வருகின்றீர்களே, மல்லிகையின் தரமான ரஸிகைகள் ஐவரின் பெயரைச் ‘சட்டென்று சொல்லுங்கள்.

ஜாயலே. எம். தேவகிரானி

எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். வெள்ளவத்தையைச் சேர்ந்த ஆசிரியை பராசக்தி, மருத்துவக் கல்லூரி மாணவி ராஜம் தேவராஜன், சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த திருமதி நாகேஸ்வரி கதிர்காமதாஸ், நீர்வேலி வேதவல்லி சுந்தையா, பிரபல பெண் எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோரே ஐவர்.

★ 1953-ல் ரகுநாதனால் சரஸ்வதி இதழில் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு வந்த ‘தமிழ் இலக்கியமும் தத்துவப் போராட்டமும்’ நூல் உருவில் வெளிவந்துள்ளதா? அக் கட்டுரைகள் பற்றித் தங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

திருநெல்வேலி. ச. கந்தையா

நூலுருவாக அக்கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு வரவில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். அக் கட்டுரைகளை அந்தக் காலத்

திலேயே நான் சரஸ்வதியில் படித்ததுண்டு. தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரு தத்துவக் கண்ணொன்று விமர்சித்து எழுதப்பட்ட அக் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டு நூலுருப் பெறவேண்டும். எப்போதோ உதிரியாகப் படித்ததை வைத்துக் கொண்டு இப்போது எந்தவிதக் கருத்தும் என்னைச் சொல்ல முடியவில்லை.

★ எழுத்தாளர் எஸ். பொ. பற்றிய உங்களது —காய்தல் உவத்தல் அற்ற— கணிப்பு என்ன?

மானிப்பாய் மு. அம்பிகைபாகன்

என்னைப் பொறுத்தவரை பிரச்சனைகளை நான் தூர இருந்து தான் விமர்சிப்பேன். தனிப்பட்ட முறையில் நான் இரண்டு உணர்ச்சிகரமானவன். இது எனது பலமும் பலவீனமும். ஆனால் மல்லிகை ஆசிரியன் என்கின்ற முறையில் எனது பலவீனமல்ல எனது பதில்கள்.

திரு. எஸ். பொ. மகா திறமைசாலிகளில் ஒருவர். ஆனால் அந்தத் திறமையைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாதவர். எழுத்தாளனாக மாத்திரமல்ல, ஒரு பெரிய அரசியல் தலைவனாகவே பரிணாமம் எடுக்கக் கூடிய சகல வல்லமைகள் இருந்தும் அதைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாத காரணத்தால் தன்னைத் தானே தன்னை அழித்துக் கொண்டவர். சீக்கிரம் யாரையும் விரோதித்துக் கொள்ளும் இயல்பு இவரிடமுண்டு. கிட்டிய நண்பர்களே இவரை நெருங்க இன்று பயப்படுகின்றனர். என்ன இருந்தாலும் தேசத்தின் சொத்து அவர். முழுத் தேசத்துக்கும் தேவைப்பட்டத்தக்க ஆற்றலுள்ள அவர் தன்னைப்பற்றியே ஒரு சுய விமர்சனம் தனக்குள்ளே செய்

தால் நல்லது. இதைச் சொல்லும்பொழுது அவரது எழுத்துத் திறமை சமீபத்து இலக்கியத்தை மேலும் வலுப்படுத்த வேண்டும் என்ற நல் நோக்கத்துடனேயே சொல்லுகின்றேன். இந்தக் கருத்துக்களுக்குப் பின்னால் ஒரு உள்நோக்கும் இல்லை. எந்தவித உணர்வுகளுக்கும் ஆட்படாமல் இதை இங்கு கூறிவைக்கின்றேன்.

★ சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் நடந்த ஆசிரியர்களுக்கான கடன் சபைப் பிரதிநிதிகள் தேர்தலைப் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

யாழ்ப்பாணம். ஓர் ஆசிரியன்

தேர்தலுக்கு நின்ற ஆசிரிய வேட்பாளர்கள் அனைவரும் வெளியிட்ட துண்டு பிரசுரங்கள் அத்தனையையும் நான் படித்துப் பார்த்தேன். தேர்தல் நாளில் நான் சில தேர்தல் சாவடிகளுக்கும் சென்று நிலைமையை அவதானித்தேன். பல ஆசிரியர்கள் எனது அத்தியந்த நண்பர்கள். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் ஆசிரிய உலகத்தைப் பற்றி நான் வைத்திருந்த பெரும் மதிப்பும் மரியாதையும் ஒரு சில ஆசிரியர்கள் இந்தத் தேர்தலில் நடந்து கொண்ட நடத்தைகளைக் கவனித்தபோது ஆசிரிய சமூகத்தின் மீதே எனக்கு ஒரு வித நம்பிக்கையினம் ஏற்படவைத்துவிட்டது.

★ நீங்கள் யாரிடமாவது கோபித்தது உண்டா?

பதுளை. ச. டேவிட்ஜோன்

தனிப்பட்ட முறையில் நான் யாரையுமே கோபித்துப் பழக்கமில்லை. அந்த அளவிற்கு எனது மனதைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறேன். அது தவிர, எனது கோபத்துக்குரியவர்கள் அதற்குத் தகுதிபடைத்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நான் கோபிப்பதற்குக் கூடச் சிலருக்குத் தகுதி இருப்பதில்லை!

★ உங்களது பழைய நண்பர் ஜெயகாந்தனுக்கும் உங்களுக்கும் சமீப காலத்தில் தொடர்பு ஏதேனும் உண்டா? கிளிநொச்சி. த. தனராஜன்

கடிதத் தொடர்புகள் இல்லை. இருந்தாலும் நண்பர்கள் சென்னை செல்லும்பொழுது ஏதாவது தகவல் சொல்லிவிடுவேன். சமீபத்தில் திரு. கைலாசபதி சென்னை சென்றிருந்த பொழுது அவர் என்னைப்பற்றி நட்புரிமையுடன் விசாரித்தாராம். இதைத் தவிர, இருபக்கக் கடிதத் தொடர்புகளும் சமீபத்தில் ஏற்படவில்லை.

★ நகைச்சுவையில் உங்களுக்கு நாட்டமுண்டா?

மன்னார். வை. தனேந்திரன்

இந்த நாட்டில் நகைச்சுவை உணர்வே அற்றுப் போய்விட்டதோ என எனக்குச் சில சமயங்களில் ஐயம் ஏற்படுவதுண்டு. தெனியானின் புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் நான் ஹாஸ்யமாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். பொதுவாகப் பிரபல எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் தலைக் குழந்தை பெண்ணாகப் பிறந்திருக்கிறது. புதுமைப்பித்தன், பாரதி, கண்ணதாசன், ஜெயகாந்தன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, பிரேமஜி, கணேசலிங்கம், செங்கை ஆழியான்... இப்படிச் சொல்லி நண்பர் தெனியானுக்கும் முதற் குழந்தை பெண்ணாக இருப்பதால் இவரும் பிரபல எழுத்தாளர்தான் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இதை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு சில தலை பழுதானவைகள் விஞ்ஞான விமரிசனம் செய்தார்களாம்! நகைச்சுவை கூட சிலதுகளுக்குப் புரிவதில்லையோ என்னமோ?

வடக்த நோக்கி வரும் மாநதி மகாவலியை நாமும் இருகா஢் கூப்பி வரவேற்கீரோம்

- விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரவகைகள், கிருமி நாசினிகள், நீர்இறைக்கும் யந்திர உதிரிப்பாகங்கள் ஆகியவற்றை நாம் குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்கின்றோம்
- மிளகாய், வெங்காயம் பயிரிடக் கடன் வசதிகள் ஈடுமீளக் கடன் போன்றவற்றையும் நாம் வழங்குகின்றோம்.
- இணுவில், ஏழாலை நெசவு நிலையங்களில் தயாராராகும் கைத்தறிப் புடவைகளைப் பாவித்து எமது நெசவாளர்களை ஆதரியுங்கள்.
- பேக்கறி, பீடி தயாரிப்பு நிலையம், பெற்றோல் நிலையம் ஆகியவைகள் எமது மூலநேற்றத்தின் படிக்கற்கள் ஆகும்.

மக்களுக்கு மக்களால் நடாத்தப்படும் ஸ்தாபனம்

● ● கள்ளுகம் ப. நோ. கூ. சங்கம்
கள்ளுகம்.

தொலைபேசி : கள்ளுகம் 203

மில்க்வைற்

ஆதரவாளர்கள் அனைவருக்கும் நியூஸ் டீண்ட் x

எமது புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக.

சென்ற வருடங்களில் தந்த ஆதரவுபோல்
எதிர்காலங்களிலும் தரும்படி
அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்

ஆதரவு பெருகுதல் அறப்பணிக்கே உதவும்,

மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

த. பெ. இல. 77
தொலைபேசி: 7235

பாழும்பாளாம்

தந்தி: "மில்க்வைற்"

கிளை:

79, மெஜனசர் வீதி,
கொழும்பு - 12
தொலைபேசி: 36063

234 A, காங்கிரசுத்தறை வீதி, பாழும்பாளாம் முகவரியில் வசியமயமும் ஆசிரியரும் வெளிநாட்டிலிருந்து பெய்சிவிக் ஜீவா அவர்களால் மலர்வியை சாதனைகளுடன் பாழும்பாளாம் ஸ்ரீலங்கா அச்சுத்திட்டும், அட்டை, பாழும்பாளாம் பலநிறக்கக் கூட்டுறவு சங்க உபநிர்வாக அச்சுத்திட்டும் அச்சிட்டுபெற்றது